

Job

Job ("ansatt" eller "var är fadern?") var en from man som levde i ökenlandet Us sydost om Israel (Klag 4:21), kanske under patriarktiden (1 Mos 12-50). Han förlorar barn, förmögenhet och hälsa (kap 1-2) och samtalar med sina vänner om frågan: "Varför drabbas den gudfruktige av lidande?" (3-26) Efter sitt sluttal (27-31) möter Job först den unge Elihu (32-37) och sedan Gud själv (38-41), som återupprättar honom (42).

Jobs bok är ett litterärt mästerverk och Bibelns första poetiska bok. Språket är säreget och uppvisar arameisk påverkan. Författaren är inte angiven men bland förslagen finns Job själv, Elihu, Mose (under hans tid i arabiska Midjan, 2 Mos 2:15f), Salomo eller någon annan för oss okänd författare. I Nya testamentet framhålls Job som ett exempel i att uthärda lidande (Jak 5:11).

Prolog

¹ I landet Us levde en man som hette Job. Han var en from och rättsinnig man som fruktade Gud och undvek det onda.

² Han hade fått sju söner och tre döttrar.

³ Han ägde 7 000 får, 3 000 kameler, 500 par oxar och 500 åsneston, och dessutom tjänare i stor mängd. Han var mäktigare än någon annan i Österlandet.

⁴ Hans söner brukade hålla fester i sina hem, var och en i tur och ordning. De sände bud och bjöd in sina tre systrar för att äta och dricka tillsammans med dem.

⁵ När en sådan omgång av festdagar hade avslutats, sände Job bud efter dem för att helga dem. Han steg upp tidigt på morgonen och offrade ett brännoffer för var och en av dem, för Job tänkte: "Kanske har mina barn syndat och förbannat Gud i sina hjärtan." Så gjorde Job varje gång.

Jobs första prövning

⁶ En dag hände det att Guds söner kom och trädde fram inför HERREN, och Åklagaren kom också med bland dem.

⁷ Då frågade HERREN Åklagaren: "Varifrån kommer du?" Åklagaren svarade HERREN: "Från en färd över jorden där jag vandrat omkring."

⁸ Då sade HERREN till Åklagaren: "Lade du märke till min tjänare Job? På jorden finns ingen som är så from och rättsinnig, ingen som så fruktar Gud och undviker det onda."

⁹ Åklagaren svarade HERREN: "Är det utan orsak som Job fruktar Gud?"

¹⁰ Har du inte beskyddat honom och hans hus och allt han äger? Du har välsignat hans händers

1:5 Job 42:8. **1:5** sände Job bud efter dem för att helga dem. Annan översättning: "såg Job till att helga dem". **1:5** förbannat. Ordagrant: "välsignat", en förskönande omskrivning (även i 1:11, 2:5, 9, jfr 1 Kung 21:10). **1:6** Job 2:1f. **1:6** Åklagaren. Hebr. Satán, som betyder "åklagare" eller "fiende" (jfr Sak 3:1, Upp 12:9f). **1:7** 1 Petr 5:8. **1:10** Ords 10:22, Sak 2:9.

verk, och hans boskapshjordar breder ut sig i landet.

¹¹ Men räck ut din hand och rör vid allt han äger. Helt säkert kommer han då att förbanna dig rakt i ansiktet.”

¹² HERREN sade till Åklagaren: ”Nåväl, allt han äger är i din hand. Men du får inte räck ut din hand mot honom själv.” Satan gick då bort från HERRENS ansikte.

¹³ När sedan Jobs söner och döttrar en dag åt och drack vin i den äldste broderns hem,

¹⁴ kom en budbärare till Job och sade: ”Oxarna gick för plogen och åsnorna betade i närheten.

¹⁵ Då slog sabeerna till och rövade bort dem, och folket slog de med svärd. Jag var den ende som kom undan för att berätta det för dig.”

¹⁶ Medan han talade kom en annan budbärare och sade: ”Guds eld föll från himlen och slog ner bland småboskapen och folket och förtärde dem. Jag var den ende som kom undan för att berätta det för dig.”

¹⁷ Medan han talade kom en annan budbärare och sade: ”Kaldeerna ställde upp sitt manskap i tre avdelningar och överföll kamelerna och rövade bort dem, och folket slog de med svärd. Jag var den ende som kom undan för att berätta det för dig.”

¹⁸ Medan han talade kom en annan budbärare och sade: ”Dina söner och döttrar åt och drack vin i den äldste broderns hem.

1:15 sabeerna Folkslag från Saba, nuvarande Jemen i södra delen av arabiska halvön. **1:16** Guds eld föll från himlen Syftar kanske på blixtnedslag (jfr 2 Mos 9:23 med not). **1:17** Kaldeerna Folkslag från Mesopotamien (jfr 1 Mos 11:31, Jes 13:19).

¹⁹ Då bröt det fram en stark storm från öknen och tog tag i husets fyra hörn, och det rasade samman över folket så att de dog. Jag var den ende som kom undan för att berätta det för dig.”

²⁰ Då reste sig Job, rev sönder sin mantel, rakade sitt huvud och föll ner på marken och tillbad.

²¹ Han sade:

Naken kom jag ur min moders liv,
och naken ska jag återvända dit.
HERREN gav och HERREN tog.
Lovat är HERRENS namn!

²² Under allt detta syndade inte Job och kom inte med någon anklagelse mot Gud.

2

Jobs andra prövning

¹ En dag kom Guds söner och trädde fram inför HERREN. Även Åklagaren var med bland dem och trädde fram inför HERREN.

² Då frågade HERREN Åklagaren: ”Varifrån kommer du?” Åklagaren svarade: ”Från en färd över jorden där jag vandrat omkring.”

³ HERREN sade till Åklagaren: ”Lade du märke till min tjänare Job? På jorden finns ingen som är så from och rättsinnig, ingen som så fruktar Gud och undviker det onda. Han står fortfarande fast i sin fromhet fastän du uppeggade mig mot honom för att förgöra honom utan skäl.”

1:20 1 Mos 37:29, 34, Jos 7:6, Esra 9:3.

1:21 Pred 5:14, 1 Tim 6:7.

1:22 Rom 9:20. **2:1** Job 1:6f.

⁴ Åklagaren svarade HERREN: "Hud för hud. Allt man äger ger man ju för att rädda sitt liv.

⁵ Men räck ut din hand och rör vid hans kött och ben. Helt säkert kommer han då att förbanna dig rakt i ansiktet."

⁶ HERREN sade till Åklagaren: "Nåväl, han är i din hand. Men du måste skona hans liv."

⁷ Och Åklagaren gick bort från HERRENS ansikte och slog Job med svåra bölder, från fotsulan ända till hjässan.

⁸ Job tog då en lerskärva att skrapa sig med, där han satt mitt i askan.

⁹ Då sade hans hustru till honom: "Står du fortfarande fast i din fromhet? Förbanna Gud och dö."

¹⁰ Men han svarade henne: "Du talar som en dåraktig kvinna skulle tala. Om vi tar emot det goda av Gud, ska vi då inte också ta emot det onda?"

Under allt detta syndade inte Job med sina läppar.

Jobs tre vänner

¹¹ När tre av Jobs vänner fick höra om alla olyckor som hade drabbat honom, kom de var och en från sin ort: Elifas från Teman, Bildad från Shua och Sofar från Naama. De enades om att gå och visa sitt deltagande och trösta honom.

2:5 Job 1:11. **2:6** Luk 22:31. **2:8** Jer 6:26, Hes 27:30, Jona 3:6. **2:10** Job 1:22. **2:11** Job 4:1, 8:1, 11:1. **2:11** Elifas Betyder "min Gud är guld". Jfr 1 Mos 36:11. De andra vännernas namn är svårtolkade. **2:11** Teman Stad i Edom sydost om Döda havet, förknippad med vishet (Jer 49:7). **2:11** Shua Troligen ett nordvästarabiskt stamområde (jfr 1 Mos 25:2). **2:11** Naama Troligen en ort i nordvästra Saudiarabien.

¹² Men när de på avstånd fick se honom och inte kunde känna igen honom, brast de i gråt och rev sönder sina mantlar och kastade stoft mot himlen över sina huvuden.

¹³ Sedan satt de med honom på marken i sju dagar och sju nätter utan att någon av dem sade ett ord till honom, eftersom de såg att hans plåga var mycket stor.

3

Jobs första tal:

¹ Sedan öppnade Job sin mun och förbannade sin födelsedag.

² Han sade:

³ Låt dagen då jag föddes
bli utplånad,
och natten som sade:
”En pojke är född.”

⁴ Låt den dagen vändas i mörker,
må Gud i höjden
inte fråga efter den
och inget dagsljus lysa över den.

⁵ Låt mörker och dödsskugga
återkräva den
och molnen sänka sig
över den.
Låt mörker slå den med skräck
under dagen.

⁶ Låt den natten gripas

2:12 Job 1:20, Klag 2:10. **2:12** rev sönder sina mantlar och kastade stoft Sorgeritual (jfr 2 Sam 13:19, 31). **2:13** Rom 12:15. **3:3** Jer 15:10, 20:14f.

- av tjockaste mörker,
låt den inte räknas
bland årets dagar
eller få rum i månadernas krets.
7 Ja, låt den natten bli ofruktsam,
låt inget jubel höras under den.
8 Låt dem som besvärjer dagar
förbanna den,
de som kan mana fram Leviatan.
9 Låt dess stjärnor förmörkas
innan dagen gryr,
låt den förgäves vänta efter ljus,
låt den aldrig få se
gryningens strålar,
10 för den stängde inte dörrarna
till min moders liv
och dolde inte olyckan
för mina ögon.
11 Varför fick jag inte dö vid födseln,
förgås när jag kom
ur min moders liv?
12 Varför fanns knän
som tog emot mig,
varför bröst där jag fick dia?
13 Då hade jag legat i ro,
jag hade sovit och vilat
14 tillsammans med kungar
och jordens rådsherrar

3:8 Jer 27:1. **3:8** besvärjer dagar ... kan mana fram
Annan översättning: "förbannar dagar ... är redo att väcka". I hednisk vidskepelse ansågs vissa dagar mindre lyckosamma än andra. **3:8**
Leviatan Se not till 40:20. **3:11** Job 10:18f, Pred 4:2.

- som byggde sig palatslika gravar,
15 eller med furstar som ägde guld
 och fyllde sina hus med silver.
16 Eller varför blev jag inte nergrävd
 som ett dödfött foster,
 som ett barn
 som aldrig såg ljuset?
- 17 Där rasar inte de gudlösa längre,
 där vilar de som uttömt sin kraft.
18 Där har alla fångar fått ro,
 de hör inte slavdrivarens röst.
19 Små och stora är där lika,
 och slaven är fri från sin herre.
- 20 Varför ges ljus åt den olycklige
 och liv åt plågade själar,
21 som längtar efter döden
 utan att den kommer
 och söker den mer än någon skatt,
22 som gläds i jubel och fröjdar sig
 när de finner sin grav?
- 23 Varför ges liv
 åt en man vars väg är dold,
 åt den som är instängd av Gud?
24 Suckar har blivit mitt dagliga bröd,
 mina sorgerop strömmar
 som vatten,
25 för det jag var rädd för
 har drabbat mig,
 det jag fasade för kommer över mig.

26 Jag får ingen rast,
ingen ro, ingen vila,
ångest kommer över mig.

4

Elifas första tal

1 Då tog Elifas från Teman till orda och sade:

2 Tar du illa upp
om man försöker tala till dig?

Vem kan hålla tillbaka sina ord?

3 Se, du har väglett många
och stärkt kraftlösa händer.

4 Dina ord har rest upp
den som har snubblat,
och du har gett kraft
åt vacklande knän.

5 Men nu gäller det dig,
och då blir du modlös,
du blir förskräckt
när det drabbar dig.

6 Är inte din gudsfruktan
din tillförsikt
och dina vägars ostrafflighet
ditt hopp?

7 Tänk efter:
När gick en oskyldig förlorad,
och var gick de rättsinniga
under?

8 Jag har sett att de som plöjer ondska

3:26 Job 7:13f. **4:1** Job 2:11. **4:3** Jes 35:3, Hebr 12:12. **4:5**
Job 5:11, 21:4, Ords 3:11, 24:10. **4:8** Job 15:35, Ords 22:8, Hos 8:7,
10:13, Gal 6:7f.

- och sår olycka får skörda sådant.
9 De förgås för Guds andedräkt,
de försvinner
för hans vredes fnysning.
10 Lejonen ryter och vrålar,
men de unga lejonens tänder
bryts av.
11 Det gamla lejonet
förgås i brist på rov
och lejonhonans ungar skingras.
12 Ett ord smög sig till mig,
det nådde mitt öra
som en viskning
13 när tankarna oroades
av nattens syner
och sömnen föll tung
över människorna.
14 Skräck och bävan drabbade mig
och fick alla mina ben att skaka.
15 En ande strök förbi mitt ansikte,
håren på min kropp reste sig.
16 Den stannade,
men jag kunde inte
urskilja utseendet
på gestalten jag såg.
Det var tyst,
sedan hörde jag en röst:
17 "Kan en människa
stå rättfärdig inför Gud,
kan en människa vara ren
inför sin skapare?"

- 18 Han litar inte ens på sina tjänare,
han finner fel hos sina änglar.
19 Hur mycket mer hos dem
som bor i hyddor av lera,
dem som har sin grund i stoftet!
De krossas lättare än mal.
20 När morgon blivit kväll
ligger de slagna,
de går under för alltid
utan att någon märker det.
21 Deras tältlinor rycks upp för dem,
de dör utan visdom.”

5

- 1 Ropa du!
Finns det någon
som svarar dig?
Till vem av de heliga vänder du dig?
2 Dåren dödas av sin ilska,
den oförnuftige av sin förbittring.
3 Jag såg en dåre som slagit rot,
men strax förbannade jag
hans boning.
4 Hans barn är fjärran från frälsning,
de trampas ner i porten
och ingen räddare finns.
5 Den hungrige slukar hans skörd,

4:18 finner fel hos sina änglar Jfr änglarnas uppror i 2 Petr 2:4, Upp 12:7. **4:19** 1 Mos 2:7, 3:19, Job 10:9, 33:6, Ps 103:14, 2 Kor 5:1.

4:19 hyddor av lera Människokroppen (jfr 1 Mos 2:7, 2 Kor 5:1f, 2 Petr 1:13f). **4:21** Job 8:22, Jes 38:12. **5:1** Job 19:7. **5:3** Ps 37:35f.

5:5 Ps 109:11.

- den rövas bort
till och med bland törnen.
De törstiga flämtar
efter deras rikedom,
6 för nöden kommer inte ur stoftet,
olyckan skjuter inte upp ur marken.
7 Men människan föds till möda
liksom eldens gnistor
flyger mot höjden.
- 8 Men jag skulle söka Gud
och inför Gud lägga fram min sak.
9 Han gör stora och outgrundliga ting,
fler under än någon kan räkna.
10 Han ger jorden regn
och sänder vatten över markerna.
11 Han upphöjer de ringa
och hjälper de sörjande.
12 Han gör de listigas anslag om intet
så att deras händer
inte får framgång.
13 Han fångar de visa i deras slughet
och låter de svekfulla förhasta sig
vid sina rådslag.
14 Om dagen möter de mörker,
de famlar mitt på dagen
som om det var natt.
15 Han räddar från svärdet i deras mun,

5:5 De törstiga flämtar efter Annan översättning: "Snaran snappar efter". **5:7** 1 Mos 3:19, Job 14:1, Matt 6:34. **5:9** Job 9:10, 37:14f, Ps 72:18, 86:10, Rom 11:33. **5:10** Job 36:27, 37:11f, Ps 65:10f. **5:11** 1 Sam 2:7f, Ps 113:7, Luk 1:52. **5:12** Neh 4:15, Ps 33:10, Jes 8:10. **5:13** Job 37:24, 1 Kor 3:19. **5:14** 5 Mos 28:29, Jes 59:9f.

- den fattige från den mäktiges hand.
16 Den nödställda får åter ett hopp,
orätten måste stänga sin mun.
- 17 Se, salig är den människa
som Gud tuktar.
Förkasta inte
den Allsmäktiges fostran,
18 för han sargar och förbinder,
han slår och hans händer helar.
19 Sex gånger räddar han dig ur nöden,
och sjunde gången drabbar dig inte
det onda.
20 I tider av svält
räddar han dig från döden
och i krig från svärdets våld.
21 Från tungors gissel göms du undan,
du behöver inte vara rädd
när förödelse kommer.
22 Du kan le åt förödelse och svält,
du behöver inte vara rädd
för vilddjur,
23 för du står i förbund
med markens stenar,
markens vilddjur håller fred
med dig.
24 Du ska veta att ditt tält står tryggt,
när du synar din boning
ska inget saknas.
25 Du ska veta att din ätt förökas,

5:16 Ps 107:42. **5:17** Ords 3:11f, Hebr 12:5f, Jak 1:12, Upp 3:19.

5:18 5 Mos 32:39, 1 Sam 2:6f, Jes 30:26, Hos 6:1. **5:19** Ps 91:3f,
Ords 24:16. **5:20** Ps 33:19, 37:19, 144:9f. **5:21** Jes 54:17. **5:23**
Ps 91:12f, Hes 34:25, Hos 2:18.

- att dina efterkommande
blir som gräset på marken.
- 26 Du kommer i graven
när du nått full mognad,
som sädeskärven bärgas
när tiden är inne.
- 27 Se, vi har utforskat detta,
så är det.
Hör det och tänk på det noga.

6

Jobs svar på Elifas första tal

- 1 Då tog Job till orda och sade:
- 2 O, att min sorg kunde vägas
och min olycka läggas
i samma vågskål!
- 3 Nu är den tyngre än havets sand,
därför kan jag inte styra mina ord,
- 4 för den Allsmäktiges pilar
har träffat mig,
min ande dricker deras gift.
Fasor från Gud
går i stridsställning mot mig.
- 5 Skriar vildåsnan över sitt gräs,
råmar oxen över sitt foder?
- 6 Kan det smaklösa ätas utan salt,
finns det någon smak i äggets vita?
- 7 Jag vägrar röra det,
det är kväljande mat för mig.
- 8 O, att min begäran blev hörd
och att Gud uppfyllde min längtan,

- 9 att Gud ville krossa mig,
räcka ut sin hand
och skära av mitt liv!
- 10 Då vore det ändå min tröst,
mitt jubel i skoningslös plåga,
att jag inte förnekat
den Heliges ord.
- 11 Vad är då min kraft,
att jag skulle hoppas?
Vad är mitt slut,
att jag skulle vara tålig?
- 12 Är min kraft som stenens,
min kropp av koppar?
- 13 Nej, hjälpen kommer inte från mig,
varje utväg är stängd för mig.
- 14 Den förtvivlade borde få godhet
från sin vän,
men man fruktar inte mer
den Allsmäktige.
- 15 Mina bröder är trolösa som bäckar,
som bäckars rännilar som sinar.
- 16 De är mörka av is när snön har fallit
och gömt sig i dem,
- 17 men när hettan kommer torkar de,
försvinner i värmen från sin plats.
- 18 De ändrar kurs från sitt lopp,
rinner ut i intet och försvinner.
- 19 Karavaner från Tema

6:9 4 Mos 11:15. **6:15** Job 19:19. **6:15** trolösa som bäckar Ökenbäckar har inte vatten på sommaren när det som bäst behövs. **6:19** Tema Handelsort vid oas i nordvästra Saudiarabien, längs en viktig karavanväg.

- spanar efter dem,
resande från Saba
sätter sitt hopp till dem.
- 20 De blir svikna i sin förhoppning,
när de kommer fram
blir de bestörta.
- 21 Så har ni nu blivit till intet,
ni ser det förskräckliga
och blir rädda.
- 22 Har jag sagt: "Ge mig något,
köp mig loss med er förmögenhet,
- 23 rädda mig från fiendens hand,
friköp mig från utpressarna?"
- 24 Undervisa mig så tiger jag,
hjälp mig förstå var jag gått vilse.
- 25 Hur inträngande
är inte uppriktiga ord!
Men vad hjälper
tillrättavisning från er?
- 26 Tänker ni märka ord
och betrakta en förtvivlad mans
ord som luft?
- 27 Skulle ni kasta lott om en faderlös
och köpslå om er vän?
- 28 Men se nu på mig!
Jag ska inte ljuga er rakt i ansiktet.
- 29 Vänd om, låt ingen orätt ske!
Vänd om, min sak är rättfärdig!
- 30 Bor orätt på min tunga?
Skulle inte min mun förstå ondska?

7

- 1 Har inte människan
ett slitsamt liv på jorden?
Är inte hennes dagar
som daglönarens dagar?
- 2 Hon är som en slav
som flämtar efter skugga,
som en daglönare
som väntar på sin lön.
- 3 Månader av elände
har jag fått till arvedel,
nätter av vedermöda
har blivit min lott.
- 4 Så snart jag har lagt mig frågar jag:
”När ska jag stiga upp?
När ska natten ta slut?”
Jag mättas av oro
ända till morgonen.
- 5 Min kropp täcks av maskar
och med en skorpa som av jord,
min hud skrumpnar och faller av.
- 6 Mina dagar flyr snabbare
än vävarens spole,
de försvinner utan hopp.
- 7 Tänk på att mitt liv är en vindfläkt,
att mitt öga inte längre
får se det goda.
- 8 Det öga som ser mig
ska inte mer iaktta mig,
om din blick söker mig

7:1 Pred 1:1f, 2:1f, 3:1f, 4:1f, 6:1f, 7:1f. 7:5 Job 2:7, 19:26. 7:6
Job 17:11, 15f, 19:10, Ps 90:9, 102:12, Jes 38:12. 7:7 Job 8:9, 9:25,
Ps 78:39, 90:9f, Jak 4:14.

- finns jag inte längre.
9 Ett moln löses upp och är borta,
den som farit ner i dödsriket
kommer inte upp igen.
10 Aldrig mer återvänder han
till sitt hus,
hans plats känner honom inte längre.
- 11 Därför vill jag inte lägga band
på min mun,
jag vill tala i min andes ångest,
jag vill klaga i min själs
bedrövelse.
12 Jag är väl inte ett hav
eller ett havsodjur,
så att du måste sätta ut vakt
mot mig?
13 När jag säger:
”Min bädd ska trösta mig,
min viloplats ska lindra min oro”,
14 då skrämmer du mig med drömmar
och skräckslår mig med syner.
15 Hellre vill jag bli kvävd,
hellre dö än vara ett benrangel.
16 Jag är trött på det här,
jag kommer inte att leva för evigt.
Låt mig vara,
för mina dagar är en vindfläkt.
- 17 Vad är då en människa,
att du gör så stor sak av henne,

- ger akt på henne så noga,
 18 synar henne var morgon,
 prövar henne vart ögonblick?
 19 När ska du vända din blick
 ifrån mig,
 ge mig tid att svälja min saliv?
 20 Har jag syndat, vad gör det dig,
 du människornas bevakare?
 Varför har du gjort mig
 till din måltavla
 och låtit mig bli en börda
 för mig själv?
 21 Varför förlåter du inte min synd
 och tar bort min skuld?
 Snart ska jag ligga i stoftet,
 du kommer att söka efter mig
 men jag finns inte mer.

8

Bildads första tal

- 1 Sedan tog Bildad från Shua till orda och sade:
 2 Hur länge ska du tala så?
 Orden från din mun
 är som en väldig storm.
 3 Kan Gud kränka rättvisan,
 kan den Allsmäktige
 kränka rättfärdigheten?
 4 Om dina barn har syndat mot honom,
 då ger han dem i deras synders våld.

7:19 Job 14:6, Ps 39:14.
 (Septuaginta): "för dig".
 Rom 3:5.

7:20 för mig själv Andra handskrifter
 8:1 Job 2:11. 8:3 5 Mos 32:4, Job 34:12,

- 5 Men om du söker Gud
och ber den Allsmäktige om nåd,
6 om du är ren och rättsinnig,
då ska han vaka över dig
och göra din rättfärdighets boning
trygg.
7 Om än din början är ringa,
ska du till sist bli mycket stor.
- 8 Fråga gångna släktled
och ta vara på fädernas erfarenhet.
9 Själva är vi från i går
och vet ingenting,
en skugga är våra dagar på jorden.
10 Men de ska undervisa
och berätta för dig
och lägga fram ord från sina hjärtan.
11 Kan papyrus växa
där marken inte är sank,
skjuter vassen upp
där det inte finns vatten?
12 Medan den står grön och oskuren
vissnar den före allt annat gräs.
13 Så går det alla som glömmer Gud.
Den gudlöses hopp kan inte bestå,
14 för hans tillförsikt är bräcklig
och hans trygghet
som spindelns nät.
15 Han förlitar sig på sitt hus,
men det håller inte,
han klamrar sig fast vid det,

- men det kommer inte att bestå.
- 16 Han frodas i solens sken,
hans skott sträcker sig
ut över trädgården.
- 17 Hans rötter slingrar sig
kring stenröset,
ett hus av sten har han i sikte.
- 18 När han rycks bort från sin plats,
förnekar den honom:
”Jag har aldrig sett dig.”
- 19 Ja, det är den glädje han får
av sin färd,
och ur mulden växer andra upp.
- 20 Gud förkastar inte den oskyldige,
och han håller inte de onda
i handen.
- 21 Vänta tills han fyller din mun
med skratt
och dina läppar med jubel.
- 22 De som hatar dig ska kläs i skam,
och de gudlösas tält
ska inte mer finnas till.

9

Jobs svar på Bildads första tal

- ¹ Då tog Job till orda och sade:
² Jag vet mycket väl att det är så.
Hur kan en människa
stå rättfärdig inför Gud?
³ Om hon vill gå till rätta med honom,
kan hon inte ge svar på en sak

- bland tusen.
4 Hans hjärta är vist,
hans kraft är väldig,
vem har trotsat honom
och kommit undan?
5 Han flyttar berg
utan att någon vet det
och omstörtar dem i sin vrede,
6 han får jorden att vackla
från sin plats
och dess pelare att bäva,
7 han befaller solen att inte gå upp
och förseglar stjärnorna,
8 han ensam spänner ut himlarna
och skrider fram över havets rygg,
9 han har gjort Stora Björn och Orion,
Sjustjärnorna
och söderns stjärnbilder,
10 han gör stora och ofattbara ting,
under som ingen kan räkna.
11 Se, han går förbi mig
utan att jag ser honom,
han drar vidare
utan att jag märker det.
12 Han griper sitt rov,
vem kan hindra honom?
Vem kan säga till honom:
"Vad gör du?"

9:6 Job 26:11, Jes 13:13.

9:8 Job 26:7, 37:18, Ps 104:2, Jes 42:5.

9:9 Job 38:31f, Amos 5:8.

9:9 Stora Björn Stjärnbilden med
Karlavagnen. Annan översättning: "Lejonet".

9:10 Job 5:9,
Ps 72:18, 86:10, Rom 11:33.

- 13 Gud håller inte tillbaka sin vrede.
För honom måste
Rahabs följe böja sig.
- 14 Hur skulle jag kunna svara honom,
välja ut ord inför honom?
- 15 Även om jag har rätt
kan jag inte svara,
bara be min domare om nåd.
- 16 Om jag ropar och han svarar,
så tror jag inte att han lyssnar
till min röst,
- 17 för han straffar mig med storm
och slår mig med sår på sår
utan orsak.
- 18 Han låter mig inte hämta andan
utan mättar mig med bedrövelser.
- 19 Gäller det styrka? Se, han är stark!
Gäller det vad som är rätt?
Vem vill ställa mig till svars?
- 20 Om jag hade rätt
skulle ändå min mun fälla mig,
om jag vore oskyldig
skulle han finna mig falsk.
- 21 Jag är oskyldig!
Jag vill inte veta av mig själv,
jag är trött på att leva.

9:13 Job 26:12, Ps 89:11. **9:13** Rahab Hebr. för "övermod", "trot-sighet". Används även om Egypten (jfr Ps 87:4, Jes 30:7). **9:14** Rom 9:20. **9:17** Job 2:3, 16:12. **9:19** ställa mig till svars Andra handskrifter (Septuaginta): "ställa honom till svars". **9:21** 4 Mos 11:15, Jona 4:8.

- 22 Det går på ett ut, därför säger jag:
Både den oskyldige
och den skyldige förgör han.
- 23 Om en plåga bringar plötslig död,
föraktar han de oskyldigas
förtvivlan.
- 24 Jorden är given i de gudlösas hand.
Han binder för ögonen
på dess domare.
Om det inte är han, vem är det då?
- 25 Mina dagar rusar i väg
snabbare än en löpare,
de flyr bort utan att ha sett
någon glädje.
- 26 De far förbi som vassbåtar,
som en örn som störtar
mot sitt byte.
- 27 Om jag säger:
Jag ska glömma mitt bekymmer,
släppa min sorgsna min
och vara glad,
- 28 så bävar jag ändå för alla mina kval,
för jag vet att du inte
ska döma mig fri.
- 29 Jag står där som skyldig,
varför tröttar jag ut mig i onödan?
- 30 Även om jag tvättar mig med snö
och renar mina händer med lut,
31 ska du ändå sänka ner mig i pölen

9:22 Pred 9:2f, Mal 3:14f. **9:25** Job 7:6, Ps 90:10, 102:12. **9:30**
Jer 2:22. **9:30** snö Kan möjligen syfta på såpnejlikor, ett forntida
tvättmedel.

och mina kläder ska avsky mig.

- 32 Han är inte en människa som jag,
så att jag kan svara honom:
"Vi går tillsammans till rätten."
33 Det finns ingen som kan
döma mellan oss
och lägga sin hand på oss båda.
34 Må han ta bort sitt ris från mig
så att skräcken för honom
inte förfärrar mig.
35 Då ska jag tala
utan att vara rädd för honom.
Men så har jag det inte.

10

- 1 Jag är trött på livet,
jag vill släppa fram
min klagan,
jag talar i min själs bitterhet.
2 Jag vill säga till Gud:
Fördöm mig inte.
Låt mig veta varför du anklagar mig.
3 Gläds du åt att förtrycka,
att förkasta dina händers verk
och låta ditt ljus skina
över de gudlösas rådslag?
4 Har du ögon som en varelse av kött,
ser du så som människor ser?
5 Är dina dagar

- som en människas dagar,
 dina år som en mans levnadstid?
6 Du letar ju efter min skuld
 och söker min synd,
7 du som vet att jag är oskyldig
 och att ingen kan rädda ur din hand.
- 8 Dina händer har format mig
 och gjort varje del av mig,
 och ändå vill du fördärva mig!
9 Tänk på hur du formade mig
 som lera,
 och nu låter du mig bli stoft igen!
10 Du hällde ut mig som mjölk
 och lät mig stelna som ost.
11 Du klädde mig med hud och kött
 och vävde mig samman
 av ben och senor.
12 Liv och nåd gav du mig,
 din omsorg bevarade min ande.
- 13 Men detta gömde du i ditt hjärta
 – jag vet att du tänkte så –
14 att om jag syndade,
 skulle du vakta på mig
 och inte lämna min skuld ostraffad.
15 Ve mig om jag är skyldig!
 Men är jag oskyldig
 kan jag ändå inte lyfta mitt huvud,
 för jag fylls av skam
 och ser mitt lidande.

- 16 Och höjde jag huvudet
skulle du jaga mig som ett lejon
och åter visa din förunderliga
makt mot mig.
- 17 Du skulle föra fram
nya vittnen mot mig
och låta mig känna
din vrede mer och mer,
du skulle sända här efter här
mot mig.
- 18 Varför tog du mig ut ur moderlivet?
Om jag ändå hade dött
innan något öga såg mig!
- 19 Om jag ändå aldrig varit till,
utan förts från moderlivet
till graven!
- 20 Min tid är kort.
Låt mig vara, lämna mig i fred
så att jag får en stund av glädje
- 21 innan jag går bort
för att aldrig komma tillbaka,
till mörkrets
och dödsskuggans land,
- 22 till ett land med dunkel
som djupaste natt,
till dödsskugga och förvirring
där ljuset är som djupaste natt.

11

Sofars första tal

¹ Då tog Sofar från Naama till orda och sade:

- 2 Ska detta ordflöde stå oemotsagt
och en så mångordig man få rätt?
- 3 Ska ditt tomma prat få män att tiga,
ska du håna utan att någon
får dig att skämmas?
- 4 Du säger: "Min lära är ren,
och jag är fläckfri
inför dina ögon."
- 5 Om bara Gud ville tala
och öppna sin mun mot dig
- 6 och säga dig vishetens hemligheter,
för han äger förstånd
i dubbelt mått.
Då skulle du inse att Gud
kan låta din skuld vara glömd.
- 7 Kan du utforska Guds djup?
Kan du förstå den Allsmäktiges
fullkomlighet?
- 8 Hög som himlen är den –
vad kan du göra?
Djupare än dödsriket är den –
vad kan du förstå?
- 9 Dess längd är längre än jorden
och vidare än havet.
- 10 Om han far fram
och fångslar någon
och kallar till doms –
vem kan hindra honom?
- 11 Han känner lögnens män
och ser ondskan,
skulle han inte bry sig om det?

11:7 Jes 40:13, Rom 11:33, 1 Kor 2:11.

11:8 Jer 23:23f, Ef 3:18.

11:10 Job 9:12, 12:14, Ps 115:3.

- 12 Om en dåre kan få förstånd,
då kan en vildåsna
födas till människa.
- 13 Om du bereder ditt hjärta
och sträcker ut dina händer
till honom,
- 14 om du skaffar undan
dina händers fördärv
och inte låter orättfärdighet
bo i dina tält,
- 15 då ska du lyfta
ditt ansikte utan skam,
du står trygg
och har inget att frukta.
- 16 Du ska glömma ditt elände,
minnas det som bortrunnet vatten.
- 17 Ditt liv ska stråla klarare
än middagsljuset,
och mörkret ska vara
som morgonljuset.
- 18 Du ska vara trygg,
för det finns hopp.
Du ska se dig omkring
och trygg gå till vila.
- 19 Du ska lägga dig
utan att någon skrämmer dig,
och många ska söka vinna
din gunst.
- 20 Men de gudlösas ögon ska tyna bort,
för dem ska ingen tillflykt finnas,
deras hopp ska vara

att få ge upp andan.

12

Jobs svar på Sofars första tal

- ¹ Då tog Job till orda och sade:
- ² Visst är det ni som är folket,
och med er dör visheten ut!
- ³ Men jag har förstånd
likaväl som ni,
jag är inte underlägsen er.
Vem känner inte till detta?
- ⁴ Jag har blivit till åtlöje
för min vän,
jag som ropade till Gud
och fick svar.
Den rättfärdige och oskyldige
blir till åtlöje.
- ⁵ I den sorglöses tankar
föraktas olyckan,
den står redo för dem
vilkas fötter vacklar.
- ⁶ Rövorna får ha sina tält i fred,
de som trotsar Gud har trygghet,
de som har sin gud i sin hand.
- ⁷ Men fråga boskapen,
den ska undervisa dig,
fåglarna under himlen,
de ska ge dig svar.
- ⁸ Tala till jorden,

12:3 Job 13:2. **12:4** Job 17:6, 30:9, Jer 20:7.
Ps 73:3f, Jer 12:1, Hab 1:11.

12:6 Job 21:7f,

- den ska undervisa dig,
fiskarna i havet ska ge dig besked.
- 9 Vem av dem känner inte till
att det är HERRENS hand
som har gjort det?
- 10 I hans hand är allt levandes själ
och varje människas ande.
- 11 Ska inte örat pröva orden
liksom munnen prövar
matens smak?
- 12 Hos de gamla finns vishet,
långt liv ger förstånd.
- 13 Hos Gud finns vishet och makt,
hos honom finns råd och förstånd.
- 14 Se, han river ner
och ingen kan bygga upp,
han låser in och ingen kan öppna.
- 15 Se, han håller vattnen tillbaka
och de torkar ut,
han släpper dem lösa
och de ödelägger landet.
- 16 Hos honom är kraft och klokhets,
den förvillade och förvillaren
tillhör honom.
- 17 Rådsherrar för han barfota bort,
och domare gör han till dårar.
- 18 Han lossar kungars bojor
och binder rep om deras höfter.
- 19 Präster för han barfota bort
och störtar mäktiga män.

- 20 Han tystar de betrodas läppar
och tar bort de äldstes insikt.
21 Han öser förakt över furstar
och lossar bältet på de starka.
22 Han avslöjar mörkrets djupheter
och för dödsskuggan ut i ljuset.
23 Han låter folkslag växa
och förgör dem,
han vidgar deras gränser
och för bort dem.
24 Han tar förståndet
från ledarna för jordens folk
och låter dem irra
i väglös ödemark.
25 De famlar i mörker utan ljus,
han får dem att ragla som druckna.

13

- 1 Se, allt har mitt öga sett,
mitt öra har hört
och förstått det.
2 Vad ni vet, vet också jag,
jag är inte underlägsen er.
3 Men jag vill tala till den Allsmäktige,
jag vill försvara mig mot Gud.
4 Ni däremot spinner ihop lögn,
ni är alla värdelösa läkare.
5 Om ni ändå ville tiga helt –
det skulle vara er vishet!

12:21 Job 34:19, Ps 107:40. **12:22** Dan 2:22, Matt 10:26, 2 Kor 4:6.

12:23 Ps 107:38f. **12:24** Dan 4:28f. **13:2** Job 12:3. **13:4** Job 16:2.

13:5 Job 21:5, Ords 17:28.

- 6 Hör nu mitt försvar,
lyssna till mina läppars inlägg.
- 7 Vill ni försvara Gud med orätt
och tala falskhet för hans sak?
- 8 Visar ni er partiska för honom,
är det Guds sak ni försvarar?
- 9 Kan det sluta väl
när han rannsakar er?
Eller kan ni bedra honom
som man bedrar en människa?
- 10 Han ska sannerligen straffa er
om ni visar dold partiskhet.
- 11 Ska inte hans majestät skrämma er,
skräck för honom drabba er?
- 12 Era tänkespråk är ordspråk av aska,
ert försvar är försvarsverk av lera.
- 13 Tig nu och låt mig tala,
sedan får vad som helst hända mig.
- 14 Varför skulle jag ta mitt kött
mellan tänderna
och lägga mitt liv i min hand?
- 15 Se, han får döda mig,
jag väntar inget annat.
Då får jag försvara min väg
inför hans ansikte.
- 16 Det skulle också bli min frälsning,
för ingen gudlös
kan komma inför honom.
- 17 Hör noga på mina ord,
låt min förklaring nå era öron.

13:7 Job 27:4, 42:7.

13:9 Job 12:16, Ps 44:22, 139:2f, Gal 6:7.

13:11 Job 31:23, Jes 6:5.

13:14 Dom 12:3, 1 Sam 19:5, 28:21.

13:15 jag väntar inget annat Andra handskrifter: "jag hoppas ändå på honom". **13:16** Ps 5:5, Matt 7:23.

- 18 Se, jag lägger fram min sak,
jag vet att jag har rätt.
- 19 Finns det någon
som kan anklaga mig?
I så fall ska jag tiga och dö.
- 20 Skona mig bara från två ting,
sedan ska jag inte gömma mig
för ditt ansikte:
- 21 Låt inte din hand drabba mig
och låt inte skräck för dig
skrämma mig.
- 22 Kalla på mig och jag ska svara,
eller jag ska tala och du svara mig.
- 23 Hur många är mina
missgärningar och synder?
Visa mitt brott och min synd.
- 24 Varför döljer du ditt ansikte
och ser mig som din fiende?
- 25 Vill du skrämma
ett bortvirvlande löv,
förföljer du ett torrt halmstrå?
- 26 Du skriver ner bittra ting mot mig
och låter mig ärva
min ungdoms synder.
- 27 Du sätter mina fötter i stocken,
du vaktar på alla mina vägar
och märker ut stegen för mina fötter.
- 28 Människan tärs bort som ruttet trä,

13:21 Job 9:34f, 33:7, Ps 39:11.

13:24 Job 19:11, 33:10, Ps 13:2.

13:26 Job 9:18, Ps 25:7.

13:27 Job 19:8, 33:11.

13:28 Jes 50:9.

som ett malädet klädesplagg.

14

- ¹ Människan, av kvinna född,
lever en kort tid
och mättas av oro.
- ² Som ett blomster växer hon upp
och vissnar,
som en skugga flyr hon
och kan inte bestå.
- ³ Mot en sådan öppnar du ditt öga,
mig drar du till doms inför dig.
- ⁴ Kan en ren komma från en oren?
Nej, inte en enda!
- ⁵ Om människans dagar är bestämda
och hennes månaders antal
är fastställt av dig,
om du har satt en gräns
som hon inte kan överskrida,
- ⁶ vänd då din blick ifrån henne
och ge henne ro,
låt henne få glädje av sin dag
som en daglönare.
- ⁷ För ett träd finns det hopp,
huggs det ner kan det gro igen
och nya skott ska inte saknas.
- ⁸ Även om dess rötter åldras i jorden
och stubben dör i mullen,
- ⁹ ska det grönska vid doften av vatten

14:2 Job 8:9, Ps 90:9f, 102:12, 103:15f, 144:4, Jes 40:6f, Hebr 13:14.

14:4 Job 15:14, 25:4, Ps 14:3, 51:7, Jes 64:5. **14:5** Ps 31:16, 39:5,
139:16. **14:6** Job 10:20, Ps 39:14.

- och skjuta skott som ett ungt träd.
10 Men när en man dör ligger han där.
När en människa ger upp andan,
var är hon då?
11 Som vattnet försvinner ur sjön
och en flod sinar och torkar ut,
12 så lägger sig människan
och står inte upp igen.
Först när inte himlen finns mer
vaknar hon och reser sig
från sin sömn.
- 13 Tänk om du ville
gömma mig i dödsriket,
dölja mig tills din vrede upphör,
sätta en bestämd tid för mig
och tänka på mig!
14 Kan en människa som en gång dött
få liv igen?
Då skulle jag hålla ut
i min mödas tid
tills min avlösning kommer.
15 Du skulle ropa på mig,
och jag skulle svara dig,
du skulle längta efter
dina händers verk.
16 Fastän du nu räknar mina steg
skulle du inte ge akt på min synd.
17 Min synd skulle ligga i en förseglad pung,
och du skulle täcka över min skuld.
- 18 Men som berget faller

- och vittrar bort,
som klippan flyttas från sin plats,
19 som vatten nöter sönder stenar,
som dess flöden sköljer bort myllan,
så gör du människans hopp
om intet.
20 Du besestrar henne för alltid
och hon går bort,
du förändrar hennes ansikte
och sänder i väg henne.
21 Om hennes barn kommer till ära
vet hon det inte,
om de blir ringa
ser hon det inte.
22 Hennes kropp känner bara
sin egen plåga,
hennes själ bara sin egen sorg.

15

Elifas andra tal

- 1 Då tog Elifas från Teman till orda och sade:
2 Ska en vis man tala så i vädret
och fylla sitt bröst
med östanvind?
3 Ska han försvara sin sak
med värdelöst tal,
med ord till ingen nytta?
4 Ja, du gör gudsfruktan om intet
och hindrar andakt inför Gud,
5 för din synd lägger orden i din mun
och du väljer listigt tal.

14:19 Job 7:6, 8:13, 11:20, Ords 10:28.

14:21 Jes 63:16.

15:2

Job 6:26, Hos 12:2.

- 6 Din egen mun dömer dig, inte jag,
dina egna läppar vittnar emot dig.
- 7 Var du den första människa
som föddes?
Blev du till innan höjderna fanns?
- 8 Var du åhörare i Guds hemliga råd?
Har du tagit visheten
för dig själv?
- 9 Vad vet du som vi inte vet?
Vad förstår du som vi inte förstår?
- 10 Här hos oss finns
både gråhårsman och åldring,
mycket äldre än din far.
- 11 Är inte Guds tröst nog för dig,
de milda ord som talas till dig?
- 12 Varför leds du bort av ditt hjärta
och varför gnistrar dina ögon?
- 13 Du vänder din ande mot Gud
och öser ut ord ur din mun.
- 14 Vad är en människa,
att hon skulle vara ren,
att en av kvinna född
skulle vara rättfärdig?
- 15 Gud kan inte lita på sina heliga,
inför hans ögon
är inte himlarna rena,
16 hur mycket mindre då den
som är avskyvärd och fördärvad,

15:6 Job 18:7, Matt 12:37. **15:7** Job 38:4, Ords 8:25. **15:8** Jes 40:13,
Jer 23:18, Rom 11:34, 1 Kor 2:16. **15:9** Job 12:3, 13:2. **15:10**
Job 32:7. **15:14** 1 Kung 8:46, 2 Krön 6:36, Job 25:4f, Ps 14:2f, Ords 20:9,
Pred 7:21, 1 Joh 1:8f. **15:15** Job 4:17f.

en människa
som dricker orättfärdighet
som vatten!

- 17 Lyssna, jag vill säga dig något,
det som jag sett vill jag berätta,
18 vad visa män fört vidare
från sina fäder och inte förtigt,
19 från dem som ensamma fick landet
utan att någon främling
trängde in bland dem:
20 Den gudlöse plågas av ångest
i alla sina dagar,
den våldsammes år är räknade.
21 Skräckröster ljuder i hans öron.
I hans trygghet kommer förhärjaren
över honom.
22 Han har inget hopp om räddning
ur mörkret,
svärdet är bestämt för honom.
23 Han irrar efter bröd
och undrar var det finns.
Han vet att mörkrets dag är nära.
24 Ångest och nöd skrämmer honom,
de slår ner honom
som en kung rustad till strid,
25 för han har lyft sin hand mot Gud
och förhäver sig
mot den Allsmäktige.
26 Med styv nacke
stormar han mot honom,
väl skyddad bakom sina sköldar.

- 27 Han har täckt sitt ansikte med fetma
och hans midja sväller av fett.
- 28 Han bosätter sig i ödelagda städer,
i hus där man inte kan bo,
som är bestämda till ruiner.
- 29 Han blir inte rik,
hans välstånd ska inte bestå,
hans skördar ska inte luta tungt
mot marken.
- 30 Han kan inte fly undan mörkret,
hans knoppar ska förtorka
av hetta,
han ska förgås
genom Guds muns ande.
- 31 Han ska inte lita till tomhet,
då bedrar han sig,
för tomhet blir hans lön.
- 32 I förtid ska hans mått bli fyllt,
och hans krona
ska inte grönska mer.
- 33 Han ska tappa sina omogna druvor
som en vinstock,
fälla sina blommor som ett olivträd,
- 34 för den gudlöses hus
blir ofruktsamt
och eld förtär de hus där mutor tas.
- 35 De går havande med elände
och föder fördärv,
deras moderliv alstrar förvillelse.

15:27 Ps 73:7. **15:30** Job 4:9, 20:26, 31:12, Ps 55:24, Pred 9:12, Jes 11:4. **15:30** Guds Ordagrant: "hans". **15:32** Job 22:16, Ps 55:24, Pred 7:17, 9:12. **15:35** Job 4:8, Ps 7:15, Jes 59:4.

16

Jobs svar på Elifas andra tal

¹ Då tog Job till orda och sade:

² Det där har jag hört många gånger!

Ni är alla bedrövliga tröstare.

³ Är det ingen ände

på detta tal i vädret?

Vad frestar dig att ta till orda?

⁴ Också jag kunde tala som ni,

om ni vore i mitt ställe.

Jag kunde fläta samman ord mot er

och skaka mitt huvud mot er.

⁵ Men jag skulle styrka er

med min mun,

mina läppars tröst

skulle ge er lindring.

⁶ Om jag talar lindras inte min plåga,

och tiger jag, lämnar den mig inte.

⁷ Men nu har han tömt all min kraft.

Du har ödelagt hela mitt hus.

⁸ Du har fjättrat mig,

det har blivit mitt vittnesbörd.

Min tärda kropp träder upp

och vittnar mot mig.

⁹ Hans vrede sliter sönder

och jagar mig,

han gnisslar sina tänder mot mig.

Min motståndare ger mig

vassa blickar.

- 10 De spärrar upp munnen mot mig,
de slår mig håfullt på kinden,
alla gaddar ihop sig mot mig.
- 11 Gud utlämnar mig åt de gudlösa
och kastar mig i de ondas händer.
- 12 Jag satt i trygghet,
då krossade han mig.
Han grep mig i nacken
och slog mig i bitar,
han gjorde mig till sin måltavla,
- 13 han skjuter pilar från alla sidor,
genomborrar mina njurar
utan förskoning,
häller ut min galla på marken.
- 14 Han bryter ner mig med slag på slag,
stormar emot mig som en krigare.
- 15 Jag har sytt säcktyg över min hud
och har sänkt mitt horn i stoftet.
- 16 Mitt ansikte är flammigt av tårar,
mina ögonlock mörka
av dödsskugga,
- 17 fastän mina händer är fria från våld
och min bön är ren.
- 18 Du jord, täck inte över mitt blod,
låt mitt rop aldrig stanna
någonstans!
- 19 Se, redan nu har jag mitt vittne

16:10 Job 12:4, Ps 22:14, 35:21, 94:21. **16:12** Job 7:20, 9:17,
Klag 3:12f. **16:15** horn Symbol för styrka och kraft (jfr Ps 89:25,
92:11). **16:17** Job 27:4, 33:9, 1 Tim 2:8. **16:18** 1 Mos 4:10, Jes 26:21.
16:19 1 Joh 2:1.

- i himlen,
min försvarare i höjden.
20 Min medlare är min vän,
mitt öga faller tårar inför Gud.
21 Må han skaffa rätt
åt en man inför Gud,
så som en människoson
gör för sin nästa,
22 för om bara några år
ska jag vandra vägen
utan återvändo.

17

- 1 Min ande är bruten,
mina dagar slocknar,
graven väntar på mig.
2 Sannerligen, jag är omgiven
av smädelser,
mitt öga ser ständigt
deras fiendskap.
3 Gå själv i borgen för mig,
vem annars kan ge mig
sitt handslag?
4 Du har stängt deras hjärtan
för insikt,
låt dem därför inte triumfera.
5 Den som förråder vänner
mot belöning,
på hans barn ska ögonen tyna bort.

16:20 Min medlare är min vän Annan översättning: "Mina vänner hånar mig" (men jfr 33:23). **16:22** 1 Kung 2:1, Job 10:21, Upp 6:10.

17:1 Ps 88:4f. **17:3** Ps 119:122, Ords 6:1, 11:15, Jes 38:14.

- 6 Han har gjort mig till ett ordspråk
bland folken,
jag är en man som man spottar
i ansiktet.
- 7 Mitt öga är skumt av grämelse,
alla mina lemmar
är som en skugga.
- 8 De rättsinniga häpnar över sådant,
den oskyldige blir upprörd
över de gudlösa.
- 9 Men den rättfärdige
håller fast vid sin väg,
och den som har rena händer
blir starkare.
- 10 Men ni får alla komma tillbaka,
jag finner ändå ingen vis bland er.
- 11 Mina dagar är förbi,
mina planer är krossade,
det som var mitt hjärtas begär.
- 12 Natten vill de göra till dag,
och när mörkret bryter in säger de:
”Ljuset är nära.”
- 13 Om jag måste vänta mig dödsriket
som min boning,
breda ut min bädd i mörkret,
- 14 säga till förgängelsen:
”Du är min far”,
och till maskarna:
”Min mor, min syster” –
- 15 var är då mitt hopp?

Vem kan se något hopp för mig?
16 Kommer det ner
till dödsrikets bommar,
sjunker vi ner tillsammans
i stoftet?

18

Bildads andra tal

1 Då tog Bildad från Shua till orda och sade:
2 Hur länge ska ni lägga snaror
med ord?
Kom till förstånd,
sedan kan vi tala.
3 Varför räknas vi som djur
och betraktas som dumma
i era ögon?
4 Du som sliter sönder
dig själv i vrede,
ska jorden bli öde för din skull
eller klippan flyttas från sin plats?
5 Sannerligen,
den gudlöses ljus ska slockna
och lågan i hans eld sluta lysa.
6 Ljuset i hans tält ska bli mörkt
och lampan slockna för honom.
7 Hans väldiga steg ska bli kortare,
hans egna rådslag fälla honom.
8 Hans fötter leder honom till nätet,
han vandrar mot snaran.
9 Snaran griper hans häl,

18:2 Ords 17:27. 18:5 Job 21:17, Ords 13:9, 24:20. 18:7 Job 15:6,
Ords 5:22. 18:8 Ps 9:16, 35:7f, Jes 24:18. 18:9 Job 22:10.

- fällan håller fast honom.
10 Ett rep är lagt för honom
 på marken,
 en fälla ligger på stigen.
11 Skräck möter honom från alla håll
 och jagar honom i hälarna.
12 Olyckan hungrar efter honom,
 hemsökelsen står redo
 att fälla honom.
13 Sjukdom förtär hans hud,
 dödens förstfödde
 slukar hans lemmar.
14 Han rycks bort från sitt trygga tält
 och drivs i väg till fasornas kung.
15 I hans tält får främlingar bo,
 svavel strös över hans boning.
16 Hans rötter torkar nertill,
 hans grenar vissnar upptill.
17 Hans minne utplånas från jorden,
 hans namn nämns inte
 på vägarna.
18 Han drivs från ljuset till mörkret
 och jagas bort från världen.
19 Han blir utan barn
 och efterkommande i sitt folk,
 ingen överlevande finns
 i hans hus.
20 De som bor i väst
 häpnar över hans olyckas dag,
 de som bor i öst

18:11 3 Mos 26:36, Job 15:21f, 27:20, Jer 46:5. **18:14** Job 8:13f,
22, 11:20, Ps 52:7, Ords 10:28. **18:16** Job 14:2, Amos 2:9, Mal 4:1.

18:17 Job 24:20, Ps 9:7, 34:17, Ords 10:7. **18:19** 2 Kung 10:11, 17,
Job 27:14, Ps 21:11. **18:20** Hes 21:25.

- skälver av fasa.
21 Ja, så går det den orättfärdiges hem,
så går det den plats
där man inte känner Gud.

19

Jobs svar på Bildads andra tal

- 1 Då tog Job till orda och sade:
- 2 Hur länge ska ni plåga min själ
och krossa mig med ord?
- 3 Tio gånger har ni hånat mig
och kränkt mig utan att rodna.
- 4 Om jag verkligen har gått vilse,
då är förvillelsen min egen sak.
- 5 Även om ni förhäver er mot mig
och använder min förnedring
emot mig,
- 6 så ska ni veta
att Gud har gjort mig orätt
och spänt sitt nät omkring mig.
- 7 Jag ropar mot våldet
men får inget svar,
jag ropar men där finns ingen
rättfärdighet.
- 8 Han har spärrat min väg
så att jag inte kommer fram,
över mina stigar lägger han mörker.
- 9 Han har klätt av mig min ära
och tagit kronan från mitt huvud.

- 10 Han bryter ner mig från alla sidor
tills jag går under.
Han rycker upp mitt hopp
som ett träd.
- 11 Han har tänt sin vredes eld
mot mig
och räknar mig som sin fiende.
- 12 Hans skaror samlas
och förbereder sitt anfall mot mig,
de slår läger runt mitt tält.
- 13 Han har drivit bort
mina bröder från mig,
alla jag känner
är som främlingar för mig.
- 14 Mina närmaste har gett sig av,
mina vänner har glömt mig.
- 15 Min familj och mina tjänarinnor
ser mig som en främling,
en främmande är jag i deras ögon.
- 16 Om jag kallar på min tjänare
svarar han inte,
jag måste vädja
till honom ödmjukt.
- 17 Min andedräkt är vidrig
för min hustru,
jag äcklar min egen familj.
- 18 Även små barn föraktar mig,
så snart jag reser mig

19:11 Job 13:24, 16:9, 33:10, Klag 2:5. **19:13** Ps 31:12, 38:12, 88:9, 19. **19:17** min egen familj Ordagrant: "min mages barn". Syftar troligen på Jobs syskon, de som är födda ur samma moderliv som han själv, eftersom hans egna barn var döda (1:19). **19:18** Job 30:1.

- hånar de mig.
19 För alla mina vänner
är jag avskyvärd,
de jag älskade
har vänt mig ryggen.
20 Mina ben tränger ut
genom hud och kött,
jag har bara tandköttet kvar.
21 Var barmhärtiga, ni mina vänner,
var barmhärtiga mot mig,
för Guds hand har slagit mig.
22 Varför förföljer ni mig
som Gud gör?
Blir ni aldrig mätta av mitt kött?
23 O, att mina ord skulle skrivas ner,
att de skulle nertecknas i en bok
24 och för evigt ristas in i klippan
med järnstift och bly!
25 Men jag vet att min återlösare lever,
att han till sist ska träda fram
över stoftet.
26 När sedan min sargade hud
är borta,
ska jag i mitt kött skåda Gud.
27 Jag själv ska få skåda honom,
jag ska se honom

19:19 Ps 41:10, 55:13f, 88:9. **19:20** Job 16:8, 30:30, 33:21, Ps 102:6.
19:21 Job 1:11, Ps 32:4. **19:24** bly Användes för att fylla i en
inskrift i sten. **19:25** Job 16:19, Ps 78:35, 110:1, Jes 41:14, 47:4,
Hos 13:14, 1 Kor 15:25f, Upp 1:18. **19:25** min återlösare lever Möjlig
profetia om Kristus (jfr 1 Kor 15). **19:26** Jes 26:19, Dan 12:2,
Joh 5:28f, 1 Kor 13:12. **19:27** Ps 17:15, 73:26, 2 Kor 5:2, 1 Joh 3:2.

med egna ögon,
inte med någon annans.
Därefter längtar jag i mitt innersta.

- 28 Men ni säger:
"Hur ska vi förfölja honom?"
Roten till olyckan
har ni funnit hos mig.
- 29 Var rädda för svärdet,
för vrede hör till synden
som straffas med svärd.
Därför ska ni veta
att det kommer en dom.

20

Sofars andra tal

- 1 Då tog Sofar från Naama till orda och sade:
- 2 Mina tankar tvingar mig att svara,
jag är så upprörd.
- 3 Kränkande tillrättavisning
måste jag höra,
men mitt förstånds ande
ger mig svar.
- 4 Vet du inte att det alltid varit så,
ända sedan människan
sattes på jorden,
- 5 att de gudlösas jubel är kortvarigt,
att den gudlöses glädje
varar ett ögonblick?

19:28 har ni funnit hos mig Andra handskrifter (så Septuaginta):
"finns hos honom". **19:29** Ps 58:12, Pred 12:14, Matt 5:22. **20:5**
Job 8:13, Ps 37:35f.

- 6 Även om hans förhävelse
stiger mot himlen
och hans huvud når till molnen,
7 så förgås han dock för alltid
som sin egen träck.
De som såg honom ska fråga:
"Var finns han?"
- 8 Liket en dröm flyger han bort
och ingen finner honom,
han jagas i väg
som en syn om natten.
- 9 Ögat som såg honom
ser honom aldrig mer,
hans plats får inte återse honom.
- 10 Hans barn måste gottgöra de fattiga,
hans händer återlämna
hans rikedom.
- 11 Hans ben var fulla
av ungdomskraft,
men de ska ligga i stoftet
med honom.
- 12 Även om ondskan är söt i hans mun
och han gömmer den
under tungan,
13 även om han är rädd om den
och inte vill förlora den
utan förvarar den i sin mun,
14 så förvandlas hans föda i hans inre
och blir till ormgift
inom honom.
- 15 Den rikedom han slukat

- måste han kräkas upp,
Gud driver ut den ur hans buk.
16 Ormgift ska han suga i sig,
giftormens tunga ska döda honom.
17 Inga bäckar får han se,
inget flöde av honung
och gräddmjölk.
18 Han måste återlämna
vad han tjänat,
han får inte njuta av det
eller glädjas åt den rikedom
han vunnit,
19 för han slog och övergav de ringa,
han rövade åt sig hus
som han inte hade byggt.
20 Han känner ingen ro i sitt inre,
han kan inte rädda sig
genom sina ägodelar.
21 Inget kom undan hans glupskhet,
därför ska hans framgång
inte bestå.
22 Mitt i sitt överflöd
ska han drabbas av nöd,
lidande av alla slag
ska möta honom.
23 När han fyller sin buk
ska Gud sända sin vredes glöd
över honom,
och den ska träffa honom som regn.
24 Flyr han för vapen av järn

20:18 5 Mos 28:30f, Job 10:15, Jer 12:13. **20:19** Jes 5:8, Mark 12:40.

20:23 Ps 11:6. **20:24** Jer 48:24, Amos 5:19.

- ska kopparbågens pilar
genomborra honom.
- 25 Drar han ut pilen från sin rygg
och den blanka udden
ur sin galla,
då drabbar honom dödsångest.
- 26 Djupt mörker väntar
på hans ägodelar.
En eld som ingen blåser på
ska förtära honom,
den ska ödelägga
det som finns kvar i hans tält.
- 27 Himlarna visar hans skuld
och jorden reser sig mot honom.
- 28 Allt i hans hus drivs bort
som forsande vatten
på vredens dag.
- 29 Det är vad den gudlösa människan
får av Gud,
den lott Gud har bestämt.

21

Jobs svar på Sofars andra tal

- ¹ Då tog Job till orda och sade:
- ² Lyssna noga på mina ord,
låt det vara trösten ni ger mig.
- ³ Visa mig tålmod så att jag får tala,
och när jag har talat kan du håna.
- ⁴ Är det en människa jag grälar på?

- Varför skulle jag inte vara otålig?
5 Se på mig och häpna,
sätt handen för munnen.
6 När jag tänker på det
blir jag förskräckt,
rysningar griper min kropp.
7 Varför får de gudlösa leva,
bli gamla och växa i kraft?
8 De ser sina barn leva trygga hos dem
och har sina avkomlingar
för ögonen.
9 Deras hus står trygga utan fador,
Gud drabbar dem inte med sitt ris.
10 Deras boskap lyckas alltid para sig,
deras kor kalvar utan missfall.
11 Sina minsta släpper de ut
som en hjord,
deras barn dansar omkring.
12 De sjunger till tamburin och harpa
och jublar till musik av flöjt.
13 De lever sina dagar i välmåga,
och i frid far de ner till dödsriket.
14 De sade till Gud: "Låt oss vara!
Vi har ingen lust
att lära känna dina vägar.
15 Vem är den Allsmäktige
att vi skulle tjäna honom?
Vad skulle vi vinna
på att åkalla honom?"
16 Se, deras framgång

21:5 Job 29:9. **21:7** Ps 73:3f, Jer 12:1f, Hab 1:13, Mal 3:14f. **21:11**
Ps 17:14. **21:14** Job 22:17. **21:15** 2 Mos 5:2, Job 34:9, Mal 3:14.
21:16 Job 22:18.

ligger inte i deras egen hand.
De gudlösas rådslag
är fjärran från mig.

- 17 Hur ofta slocknar
de gudlösas lampa?
Hur ofta drabbar dem olycka,
plågor som Gud i vrede
tilldelar dem?
- 18 Hur ofta blir de som halm för vinden,
som agnar som stormen för bort?
- 19 Ni säger:
”Gud sparar hans straff
till barnen.”
Låt honom straffa honom själv,
så att han får känna det.
- 20 Låt den gudlöse få se sitt fall
med egna ögon,
låt honom få dricka
den Allsmäktiges vrede.
- 21 Frågar han efter sin familj
när han är borta,
när hans månaders antal är slut?
- 22 Kan någon lära Gud förstånd,
han som dömer över de högsta?
- 23 Den ene dör i sin krafts dagar,
helt sorglös och trygg.
- 24 Hans kärl är fulla av mjölk,
och mårgen i hans ben
har bevarat sin saft.

21:18 Ps 1:4, 35:5, 83:14, Jes 29:5, Hos 13:3. **21:19** 2 Mos 20:5.

21:20 Ps 75:9, Jer 25:15f. **21:22** Jes 40:13, Rom 11:34, 1 Kor 2:16.

- 25 Den andre dör med bedrövad själ,
utan att ha smakat det goda.
- 26 Tillsammans ligger de i stoftet,
med förruttnelsens maskar
över sig.
- 27 Se, jag känner era tankar
och era lömska planer mot mig.
- 28 Ni frågar:
”Vad blev det av stormännens hus,
av tälten där de gudlösa bodde?”
- 29 Har ni inte frågat dem som har rest,
lyssnar ni inte
till deras vittnesbörd?
- 30 Den onde skonas på olyckans dag,
han räddas undan vredens dag.
- 31 Vem säger honom rakt i ansiktet
hur han lever,
vem straffar honom
för vad han har gjort?
- 32 När han har förts till graven
vakar man vid gravkullen.
- 33 Dalens mylla är ljuvlig för honom,
alla människor följer honom
och otaliga har gått före honom.
- 34 Hur tom är inte trösten ni ger mig.
Era svar är bara bedrägeri.

22

Elifas tredje tal

¹ Då tog Elifas från Teman till orda och sade:

- ² Kan en människa
vara till nytta för Gud,
kan en förständig
vara till nytta för honom?
- ³ Har den Allsmäktige
någon glädje av din rättfärdighet,
eller något att tjäna på att du
lever rent?
- ⁴ Är det för din gudsfruktan
som han straffar dig
och går till doms med dig?
- ⁵ Är inte din ondska stor
och dina missgärningar utan ände?
- ⁶ Du tog ju pant av din broder
utan orsak
och plundrade de utblottade
på deras kläder.
- ⁷ Du gav inget vatten åt den utmattade,
den hungrige nekade du bröd.
- ⁸ Den som brukar våld
fick besitta landet,
och den som är högt aktad
fick bo där.
- ⁹ Änkor lät du gå tomhänta bort,
och de faderlösas armar krossades.
- ¹⁰ Därför omges du av snaror
och förfäras av plötslig skräck,
¹¹ eller av mörker så att du inget ser

22:2 kan en förständig vara till nytta för honom? Annan översättning: "en förständig är till nytta för sig själv" (jfr Ords 9:12). **22:3** Job 35:7. **22:6** Job 24:7f, Jes 58:7. **22:7** Job 31:17, 31, Matt 25:42. **22:10** Job 18:9f.

och av vattenmassor som täcker dig.

- 12 Bor inte Gud i himlens höjd?
Och se på stjärnorna däruppe,
hur högt de sitter!
- 13 Och du säger:
”Vad kan Gud veta?
Kan han döma genom detta töcken?”
- 14 Molnen bildar en slöja
så att han inte ser
när han vandrar på himlavalvet.”
- 15 Vill du hålla dig på forntidens väg
där fördärvets män gick,
16 män som rycktes bort i förtid
när deras grund sveptes bort
av floden?
- 17 De sade till Gud: ”Lämna oss!
Vad kan den Allsmäktige göra?”
- 18 Ändå var det han som fyllde
deras hus med välstånd.
Men de gudlösas rådslag
är fjärran ifrån mig.
- 19 De rättfärdiga ser det och gläds,
den oskyldige hånar dem:
- 20 ”Sannerligen,
våra motståndare är utrotade,
och elden har slukat deras överflöd.”

22:12 Ps 147:4, Jes 40:26. **22:13** Ps 10:11, 94:7, Jes 29:15, Jer 23:23f.

22:15 fördärvets män Generationen vid syndafloden (se 1 Mos 6:4f).

22:16 1 Mos 6:5f, Job 15:32f, 21:13, 18. **22:17** Job 21:14f. **22:18**

Job 21:16, Jes 55:7f. **22:19** Ps 107:42.

- 21 Sök nu försoning och frid med Gud,
så ska lycka komma på din lott.
- 22 Ta emot undervisning av hans mun,
bevara hans ord i ditt hjärta.
- 23 Om du omvänder dig
till den Allsmäktige
blir du upprättad,
om du avlägsnar orätten
från ditt tält,
- 24 om du kastar ditt guld i stoftet
och guldets från Ofir
bland bäckens stenar,
- 25 då blir den Allsmäktige ditt guld,
han blir ditt ädlaste silver.
- 26 Ja, då ska du glädjas
i den Allsmäktige
och lyfta ditt ansikte till Gud.
- 27 När du ber till honom
ska han höra dig,
och du ska få uppfylla dina löften.
- 28 Allt du beslutar ska gå dig väl,
och ljus ska skina på dina vägar.
- 29 När de för nedåt
ska du säga: "Uppåt!"
Då ska han frälsa
den som sänker sin blick.
- 30 Han ska rädda också den
som inte är oskyldig,
genom dina händers renhet

22:23 Job 8:5f, 11:14f. **22:24** Ofir Berömt guldproducerande land, troligen i södra Arabien (jfr 1 Mos 10:29, 1 Kung 9:28f). **22:25** Ps 119:72. **22:26** Job 27:10, Ps 37:4. **22:27** Job 11:13f, 33:26, Ps 50:14, Jes 65:24. **22:29** Job 5:11, Ps 18:22, Luk 18:14, Jak 4:6. **22:30** Job 42:8f, Jak 5:16.

ska han räddas.

23

Jobs svar på Elifas tredje tal

- ¹ Då tog Job till orda och sade:
² Också i dag är min klagan bitter.
 Min hand vilar tungt
 över mitt suckande.
³ O, om jag visste
 hur jag skulle finna honom,
 hur jag kunde komma
 till hans boning!
⁴ Jag skulle lägga fram
 min sak inför honom,
 fylla min mun med bevis.
⁵ Jag vill veta
 vad han kan svara mig,
 begrunda vad han har
 att säga mig.
⁶ Skulle han bekämpa mig
 med sin stora makt?
 Nej, han skulle lyssna på mig.
⁷ En rättfärdig skulle då
 vara hans motpart,
 jag skulle för alltid
 bli frikänd av min domare.
⁸ Se, går jag mot öster
 är han inte där,
 går jag mot väster

23:2 bitter Annan Översättning: "trotsig". **23:2** Min hand Andra
 handskrifter (Septuaginta och Peshitta): "Hans hand". **23:3**
 Job 13:3. **23:8** Job 9:11, 35:14, Ps 75:7.

- finner jag honom inte.
- ⁹ Är han verksam i norr
skådar jag honom inte,
vänder han sig åt söder
ser jag honom inte.
- ¹⁰ Han vet vilken väg jag har vandrat.
Prövar han mig
ska jag komma fram som guld.
- ¹¹ Min fot har hållit fast vid hans spår,
jag har följt hans väg utan att vika av.
- ¹² Jag har inte övergett
hans läppars bud,
hans muns ord är mig en större skatt
än mitt dagliga bröd.
- ¹³ Men han är den ende,
vem kan stå honom emot?
Vad han vill, det gör han.
- ¹⁴ Han fullbordar
vad han beslutat om mig,
och mycket mer av samma slag.
- ¹⁵ Därför bävar jag för hans ansikte,
när jag tänker på det
blir jag rädd för honom.
- ¹⁶ Gud har gjort mitt hjärta försagt,
den Allsmäktige
har fått mig att bäva,
- ¹⁷ för jag fick inte förgås
innan mörkret kom,
han dolde inte den svarta natten

23:10 Job 33:9, Ps 17:3, 1 Petr 1:7. **23:11** Ps 17:5, 44:9. **23:12**
Job 22:22. **23:13** 5 Mos 6:4, Ps 115:3, Jes 37:20, 44:6, 8, Dan 4:32.
23:15 Ps 119:120. **23:17** Job 19:8, Jes 57:1.

för mitt ansikte.

24

- ¹ Varför har den Allsmäktige
inga domstider i förvar?
Varför får inte hans vänner
se hans dagar?
- ² De flyttar gränsstenar,
de rövar bort hjordar
och för dem i bet.
- ³ De för bort de faderlösas åsna
och tar ankans ko i pant.
- ⁴ De tränger bort de fattiga
från vägen,
alla nödställda i landet
måste gömma sig.
- ⁵ Se, som vildåsnor i öknen
går de ut till sin gärning.
De söker efter mat,
och hedmarken
ger dem bröd åt barnen.
- ⁶ De skördar foder på fältet,
de plockar det som finns kvar
i den gudlöses vingård.
- ⁷ Nakna ligger de om natten,
utan kläder,
de har inget att skyla sig med

24:2 5 Mos 19:14, 27:17, Ords 22:28. **24:2** flyttar gränsstenar Ett svårt brott (Ords 23:10f). På mesopotamiska gränsstenar har man funnit inristade förbannelser över den som vågar flytta dem för att öka sitt område. **24:3** 5 Mos 24:17, Job 22:6. **24:6** plockar det som finns kvar Så fick de fattiga sin försörjning (3 Mos 19:10, 5 Mos 24:21, Rut 2).

- i kölden.
8 De dränks av skurar från bergen,
i brist på skydd
håller de sig tätt intill klippan.
- 9 Faderlösa slits från sin mors bröst
och tas i pant från den fattige.
- 10 De måste gå omkring nakna,
utan kläder,
hungrande bär de på kärvar.
- 11 Mellan deras murar
pressar de ut olja,
törstande trampar de vinpressen.
- 12 Från staden hörs
de döendes jämmer,
svårt sårade ropar på hjälp.
Men Gud bryr sig inte om
ondskan.
- 13 Andra har blivit fiender till ljuset,
de känner inte dess vägar
och håller sig inte
på dess stigar.
- 14 Så snart det dagas
stiger mördaren upp,
han dödar
den nödställda och fattige,
och om natten blir han tjuvars like.
- 15 Äktenskapsbrytarens öga
spanar efter skymningen,
han tänker: "Inget öga får se mig"

- och täcker sitt ansikte
med en slöja.
- 16 Vid mörkrets inbrott
bryter de sig in i husen,
om dagen låser de in sig.
De vill inte veta av ljuset,
- 17 för svartaste mörker
är morgon för dem alla,
de är väl förtrogna
med mörkrets fasor.
- 18 De är skum på vattenytan.
Deras mark är förbannad i landet,
ingen styr sin färd
till vingårdarna.
- 19 Som torra och hetta
slukar snövatten,
så slukar dödsriket
den som har syndat.
- 20 Modersskötet glömmer honom,
maskar frossar på honom,
ingen bevarar hans minne.
Orätten bryts som ett träd.
- 21 Han gör illa den ofruktsamma
som inte kan föda
och är inte god mot änkan.
- 22 Men Gud rycker bort de starka
genom sin kraft.
När han griper in
kan de inte vara säkra för sitt liv.
- 23 Han ger dem trygghet och vila,
men hans ögon vakar

- över deras vägar.
24 En kort tid är de upphöjda,
sedan är de borta,
de slås ner och skördas som alla,
de vissnar som axens toppar.
- 25 Om det inte är så,
vem kan visa att jag ljuger
och göra mina ord om intet?

25

Bildads tredje tal

- 1 Då tog Bildad från Shua till orda och sade:
- 2 Herraväldet och fruktan
tillhör Gud,
han som skapar frid
i sin höga himmel.
- 3 Kan hans skaror räknas?
Över vem går inte hans ljus upp?
- 4 Hur kan då en människa
vara rättfärdig inför Gud,
eller någon av kvinna född vara ren?
- 5 Se, inte ens månen skiner klart
och stjärnorna är inte rena
i hans ögon.
- 6 Hur mycket mindre då människan,
det krypet,
människobarnet, den masken.

24:24 Job 21:13, Ps 37:10.

25:2 Ps 103:19, Jes 9:6.

25:3 Dan 7:10.

25:4 Job 4:17f, 9:2, 15:14, Ords 20:9, Rom 3:5f.

25:5 Job 15:15.

25:6 Job 17:14.

26

Jobs svar på Bildads tredje tal

- ¹ Då tog Job till orda och sade:
² Vilken hjälp har du inte gett
den maktlöse,
hur har du inte stärkt
den svages arm!
³ Vilka råd har du inte gett
den ovise,
vilket överflöd av klokhet
har du inte lagt i dagen!
⁴ Med vems hjälp talar du dessa ord,
och vems ande utgår från dig?

⁵ De avlidna skälver,
likaså djupets vatten
och de som bor där.
⁶ Dödsriket ligger naket för honom,
avgrunden utan täckelse.
⁷ Han spänner ut himlen i norr
över det tomma,
han hänger upp jorden på intet.
⁸ Han samlar upp vatten i sina moln,
och skyarna brister inte
under bördan.
⁹ Han gömmer sin tron för vår åsyn,
han höljer den med sina skyar.
¹⁰ En välvd horisont
har han satt över vattnen
där ljuset gränsar mot mörkret.
¹¹ Himlens pelare skälver,

26:6 Ps 139:8, Ords 15:11, Hebr 4:13. **26:6** avgrunden Hebr. Abaddón (jfr Upp 9:11). Annan översättning: "fördärvet". **26:7** Ps 104:2f. **26:11** Ps 18:8.

- skrämda av hans tillrättavisning.
 12 Med sin kraft stillar han havet,
 med sitt förstånd
 krossar han Rahab.
 13 Han andas och himlen blir klar.
 Hans hand genomborrar
 den snabba ormen.
 14 Se, detta är bara en glimt
 av hans verk,
 det vi hör om honom
 är bara en viskning.
 Vem kan fatta dånet av hans kraft?

27

Jobs sluttal (Kap 27-31)

- 1 Job fortsatte sin framställning. Han sade:
 2 Så sant Gud lever,
 han som undanhållit mig min rätt,
 den Allsmäktige
 som har förbittrat min själ:
 3 Så länge min ande är i mig
 och Guds livsande i min näsa,
 4 ska mina läppar inte tala orätt
 eller min tunga tala svek.
 5 Aldrig ger jag er rätt,
 till min död vidhåller jag
 min oskuld.
 6 Jag håller fast vid min rättfärdighet

26:12 Job 9:13, Ps 89:11. **26:12** stillar Annan översättning: "upprör". **26:12** Rahab Betyder "övermod", "trots". Namnet används också om Egypten (jfr Ps 87:4, Jes 30:7). **26:13** Jes 27:1. **27:2** Rut 1:20, Job 34:5. **27:6** Job 13:18, Apg 24:16, 1 Kor 4:4, 2 Tim 1:3.

och släpper den inte.
Mitt hjärta förebrår mig inte
för någon av mina dagar.

⁷ Låt min fiende stå som den skyldige,
min motståndare som orättfärdig.

⁸ För vad har den gudlöse för hopp
när livet skärs av,
när Gud tar hans själ?

⁹ Kommer Gud att höra hans rop
när nöden drabbar honom?

¹⁰ Kan han glädja sig
över den Allsmäktige?
Kan han ständigt åkalla Gud?

¹¹ Jag vill lära er om Guds hand,
den Allsmäktiges tankar
vill jag inte dölja.

¹² Ni har ju själva alla sett det,
varför kommer ni då
med tomt prat?

¹³ Detta är den gudlöses lott hos Gud,
det arv som våldsverkaren
får av den Allsmäktige:

¹⁴ Får han många barn
ska de falla för svärd,
hans avkomlingar får inte
mätta sig med bröd.

¹⁵ De som undkommer
läggs i graven av pest

27:8 Job 8:13, Luk 12:20. **27:9** Job 35:12f, Ords 28:9, Mika 3:4,
Joh 9:31. **27:14** 2 Kung 10:7, Job 18:19, 20:10.

- och deras änkor gråter inte
över dem.
- 16 Även om han samlar silver som stoft
och lägger kläder på hög
som lera,
- 17 så får de rättfärdiga klä sig
i det han har samlat,
och silvret får de oskyldiga dela.
- 18 Han bygger sitt hus som en mal,
likt en hydda som väktaren
gör åt sig.
- 19 Rik går han till sängs,
och sedan aldrig mer –
när han öppnar sina ögon
är allt borta.
- 20 Fasorna griper honom
som vattenmassor,
stormen rycker bort honom i natten.
- 21 Östanvinden lyfter honom
och han är borta,
den sveper i väg honom
från hans plats.
- 22 Den vräker sig mot honom
utan förskoning,
han försöker fly för dess kraft.
- 23 Den klappar sina händer mot honom
och visslar åt honom
från hans plats.

27:17 Job 20:18, Ords 13:22, 28:8, Pred 2:26. **27:18** hydda Tillfälligt skydd vid åkrarna under skördetiden för den som vaktade sin skörd mot tjuvar. **27:23** Klag 2:15, Nah 3:19. **27:23** klappar sina händer Kan syfta på en hånfull gest (jfr 34:37, Hes 25:6).

28

- 1 Silvret har sin gruva,
guldet en plats där det renas.
- 2 Järn hämtas upp ur jorden,
stenar smälts till koppar.
- 3 Människan sätter gränser för mörkret
och utforskar det yttersta djupet,
där stenen är natt
och svartaste skugga.
- 4 De spränger schakt
långt från människors boningar,
där ingen har satt sin fot,
de hänger och svajar
fjärran från människor.
- 5 Från jorden kommer bröd,
men där nere förvandlas den
som av eld.
- 6 Safiren har sin plats
bland dess stenar,
och där finns guldmalm.
- 7 Stigen dit är inte känd av örnen,
falkens öga har inte
upptäckt den.
- 8 Stolta vilddjur har inte trampat den,
inget lejon har gått fram på den.
- 9 På den hårda stenen
lägger man sin hand
och gräver ut bergen från grunden.
- 10 De hugger ut gångar i klipporna,
och ögat får se härliga ting.
- 11 De stoppar upp vattenådrornas gråt,
de drar fram dolda skatter i ljuset.

- 12 Men visheten, var finns hon?
Var har förståndet sin boning?
- 13 Människan vet inte hennes värde,
man finner henne inte
i de levandes land.
- 14 Djupet säger: "Hon är inte i mig",
havet säger:
"Hon finns inte hos mig."
- 15 Hon kan inte köpas för guld,
hennes värde kan inte vägas upp
med silver.
- 16 Hon kan inte köpas
med guld från Ofir
eller med dyrbar onyx och safir.
- 17 Guld och glas
kan inte jämföras med henne,
hon kan inte bytas mot guldföremål,
18 koraller och kristall ska inte nämnas.
Att äga vishet är mer värt än pärlor.
- 19 Topas från Kush
kan inte jämföras med henne,
hon kan inte vägas upp
med renaste guld.
- 20 Men visheten,
var kommer hon ifrån?
Var har förståndet sin boning?
- 21 Hon är gömd för alla levandes ögon,
hon är dold för himlens fåglar.
- 22 Avgrunden och döden säger:
"Endast hennes rykte

28:12 Ords 9:10. **28:13** hennes värde Andra handskrifter (Septuaginta): "vägen till henne". **28:15** Ords 3:14f, 8:11, 19, 16:16.

har nått våra öron.”

- 23 Gud känner vägen till henne,
han vet var hon bor,
24 för han skådar till jordens ändar,
han ser allt under himlen.
25 När han mätte upp vindens vikt
och vägde vattnen efter mått,
26 när han gjorde en lag för regnet
och en väg för åskans blix,
27 då såg han henne och
uppenbarade henne,
han beredde henne
och utforskade henne.
28 Och till människorna sade han:
”Se, att vörda HERREN är vishet,
att fly det onda är förstånd.”

29

- 1 Job fortsatte sin utläggning. Han sade:
2 O, att jag var som i gångna månader,
som i dagarna då Gud vakade
över mig,
3 då hans lykta sken över mitt huvud
och jag gick i hans ljus
genom mörkret,
4 då jag var i min krafts dagar,
då Guds godhet vilade
över mitt hus,
5 då den Allsmäktige

- ännu var med mig
och mina barn fanns
runt omkring mig,
6 då mina fötter badade i gräddmjölk
och det rann bäckar av olja
ur klippan för mig.
- 7 När jag gick till porten i staden
och intog min plats på torget,
8 då drog sig de unga undan
när de såg mig,
och de gamla reste sig och stod.
- 9 Stormännen höll tillbaka sina ord
och lade handen på munnen.
- 10 Furstarnas röst tystnade,
tungan fastnade vid deras gom.
- 11 Varje öra som hörde mig prisade mig,
varje öga som såg mig
lovordade mig,
- 12 för jag räddade den fattige
som ropade
och den faderlöse
som ingen hjälpare hade.
- 13 Den döende välsignade mig,
änkans hjärta fick jag att jubla.
- 14 Jag klädde mig i rättfärdighet
och den var min klädnad,
rättvisan var min mantel
och huvudbonad.
- 15 Jag var ögon åt den blinde

29:7 porten Där de äldste möttes och beslutade om samhällets frågor (jfr Rut 4:1, Ords 31:23). **29:12** 2 Mos 22:22, Job 31:17, 21, Ps 72:12. **29:14** Jes 59:17, Ef 6:14. **29:15** 4 Mos 10:31.

- och fötter åt den halte.
16 Jag var en far för de fattiga
och redde ut den okändes sak.
17 Jag krossade
den orättfärdiges käkar
och ryckte rovet från hans tänder.
18 Jag tänkte då:
”I mitt eget bo ska jag dö,
mina dagar blir många
som sanden.
19 Min rot sträcker sig till vattnet,
nattens dagg vilar i mina grenar.
20 Min ära är ständigt ny,
och min båge förnyas i min hand.”
21 De lyssnade på mig och väntade,
de var tysta inför mitt råd.
22 Efter mig talade ingen,
och mina ord vederkvickte dem.
23 De väntade på mig som på regn,
de öppnade sin mun
som efter vårregn.
24 Jag log mot dem när de misströstade,
och de tog emot mitt ansiktes ljus.
25 Jag valde väg åt dem
och satt som hövding,
jag tronade som en kung
bland sina män,
som en som tröstar de sörjande.

29:16 Job 31:16f. **29:17** Ps 58:7. **29:20** min båge förnyas Symbol för god vigör (jfr 30:11). En gammal båge tappade sin spänst.

30

- ¹ Nu skrattar de åt mig,
 dessa som är yngre än jag,
 medan jag inte hade satt deras fäder
 ens bland mina vallhundar.
- ² Vilken hjälp kunde
 deras händer ge mig,
 de som saknar all livskraft?
- ³ De är utmärglade av nöd och hunger,
 de gnager den torra marken
 som redan förut var öde
 och ödslig.
- ⁴ De plockar saltörter bland snåren
 och ginströtter är deras mat.
- ⁵ De drivs ut från gemenskapen,
 man ropar efter dem som tjuvar.
- ⁶ De måste bo i otäcka raviner,
 i jordhål och bergsskrevor.
- ⁷ De skriker bland snåren,
 de kryper ihop under nässlor.
- ⁸ De är uslingar och ärelösa,
 utjagade ur landet.
- ⁹ Nu har jag blivit deras nidvisa,
 jag har blivit ett ordspråk
 bland dem.
- ¹⁰ De avskyr mig
 och håller sig borta från mig,
 de tvekar inte att spotta mig

30:4 saltörter Nämnas i Talmud som fattigmanskost och nödmat.

30:4 ginströtter Oätliga men utmärkta som bränsle (jfr Ps 120:4).

30:9 Job 12:4, 17:6, Ps 69:12f, Klag 3:14. **30:10** 4 Mos 12:14, Job 17:6, 19:19, Ps 31:12, 44:14, Matt 26:67.

- i ansiktet.
- 11 Gud har lossat min bågsträng
och plågat mig,
därför släpper de sina hämningar
inför mina ögon.
- 12 Vid min högra sida reser sig slöddret,
de slår undan mina fötter
och banar sig väg
för att fördärva mig.
- 13 De river upp min stig,
de arbetar på mitt fördärv,
men de får ingen hjälp.
- 14 De bryter fram
som genom en bred rämna,
de vältrar sig fram mellan ruinerna.
- 15 Fasor väller över mig,
min ära rycks bort som en storm
och min räddning har försvunnit
som ett moln.
- 16 Nu utgjuter sig min själ inom mig,
och plågans dagar håller mig fast.
- 17 Natten borrar i mina ben,
den gnagande pinan tar ingen vila.
- 18 Med stor kraft griper han min mantel,
han fattar mig i min livklädnad.
- 19 Han har vräkt mig ner i dyn,
och jag liknar stoft och aska.
- 20 Jag ropar till dig,
men du svarar mig inte.

- Jag reser mig upp,
men du bara ser på mig.
21 Du har blivit grym mot mig,
med din starka hand
ansätter du mig.
22 Du lyfter upp mig till vinden
och för mig bort,
du skakar mig i stormen.
23 Jag vet att du vill föra mig till döden,
till den boning där allt levande
samlas.
24 Men räcker man inte ut handen
när man faller,
ropar man inte efter hjälp
när olyckan kommer?
25 Grät jag inte över den
som hade hårda dagar,
led inte min själ med den fattige?
26 Men när jag sökte det goda
kom det onda,
när jag väntade på ljus kom mörker.
27 Mitt innersta kokar och får ingen ro,
dagar av plåga har mött mig.
28 Mörk går jag omkring,
men inte av solen.
Jag reser mig bland folket
och ropar på hjälp.
29 Jag har blivit en bror till schakalerna,
en vän till strutsarna.

30:23 Ps 90:3. **30:25** Ps 35:13f, Rom 12:15. **30:26** Jer 8:15, 14:19.
30:28 men inte av solen Annan översättning: "utan sol". **30:29**
Ps 44:20, 102:7, Mika 1:8. **30:29** strutsarna Annan översättning:
"ugglorna".

- 30 Min hud svartnar och faller av mig,
mina ben brinner av hetta.
31 Mitt harpspel är bytt i sorgelåt,
mitt flöjtspel i högljudd gråt.

31

- 1 Jag slöt ett förbund
med mina ögon:
att aldrig se på en ung kvinna.
2 Vilken lott skulle jag annars få
av Gud i höjden,
vilken del av den Allsmäktige
där ovan?
3 Ofärd drabbar ju orättfärdiga,
och olycka ogärningsmän.
4 Ser inte han mina vägar
och räknar alla mina steg?
5 Har jag umgåtts med lögn,
har min fot varit snar till svek?
6 Låt honom väga mig på en rättvis våg,
så ska Gud få se att jag är oskyldig.
7 Har mina steg vikit av ifrån vägen,
har mitt hjärta följt mina ögon,
har jag någon fläck på mina händer?
8 Då får en annan äta vad jag har sått
och mina plantor ryckas upp
med roten.
9 Har mitt hjärta förförts av en kvinna,
har jag stått på lur

30:31 Ps 6:7, Jes 24:8, Klag 5:15. **31:1** Matt 5:28f. **31:4** 2 Krön 16:9,
Job 23:10, 34:21, Ords 5:21, 15:3, Jer 32:19. **31:6** Job 13:18. **31:8**
3 Mos 26:16, 5 Mos 28:38f.

- 10 Då får min hustru mala korn
 vid min nästas dörr?
 åt en annan
och främmande män ligga
 i hennes famn.
- 11 Det hade varit
 en skamlig handling,
 en straffbar synd,
- 12 en eld som förtär
 ända till avgrunden
och föröder hela min skörd till roten.
- 13 Har jag kränkt
 min tjänares eller tjänarinnas rätt
när de hade någon tvist med mig?
- 14 Vad skulle jag då göra
 när Gud reser sig?
När han ställer mig till svars,
 vad skulle jag säga?
- 15 Han som skapade mig i moderlivet
 skapade ju dem också,
en och samme har berett oss båda
 i modersskötet.
- 16 Har jag nekat de fattiga vad de önskat
 eller låtit änkans ögon försmäktas?
- 17 Har jag ensam ätit mitt bröd
 utan att den faderlöse
 fått äta av det?
- 18 Nej, från min ungdom
 har jag uppfostrat honom

31:11 5 Mos 22:22. **31:12** avgrunden Hebr. Abaddón (jfr Upp 9:11). Annan översättning: "fördärvet". **31:15** Ps 139:13, Ords 14:31, 17:5, 22:2, Ef 6:9. **31:17** Jes 58:7.

- som en far,
och från första stund
 har jag tagit mig an änkor.
- 19 Har jag sett någon förgås utan kläder,
 eller en fattig utan något
 att skyla sig med?
- 20 Har inte hans hjärta välsignat mig,
 fick han inte värma sig
 i ull från mina lamm?
- 21 Har jag lyft min hand
 mot den faderlöse
 när jag såg mig ha medhåll i porten?
- 22 Då får min axel lossna
 från min skuldra
 och min arm brytas från sin led,
- 23 då skulle jag frukta Guds straff
 och stå maktlös inför hans majestät.
- 24 Satte jag mitt hopp till guldets,
 kallade jag rent guld min trygghet?
- 25 Gladdes jag över
 att min rikedom växte
 och att min hand samlade
 så mycket?
- 26 Hände det när jag såg
 hur solljuset sken
 och hur månen skred härligt fram,
- 27 att mitt hjärta i hemlighet
 lät sig förföras

31:21 medhåll i porten I en process om den rättslöses egendom.

31:24 Ps 52:9, 62:11, Mark 10:24f, 1 Tim 6:17.

31:25 Ps 62:11,

Luk 12:16f. **31:27** 5 Mos 4:19, Hes 8:16.

- och jag gav dem en handkyss?
28 Även det hade varit
en straffbar synd,
för då hade jag förnekat
Gud i höjden.
- 29 Har jag glatt mig
åt min fiendes olycka,
fröjdats mig
när olyckan drabbade honom?
- 30 Nej, jag lät inte min mun synda
genom att begära hans liv
med en förbannelse.
- 31 Mitt husfolk kan vittna:
”Alla fick mäta sig
med kött vid hans bord.”
- 32 Främlingen behövde inte
övernatta på gatan,
jag öppnade mina dörrar mot vägen.
- 33 Har jag dolt mina brott som Adam
och gömt min skuld inom mig,
34 av fruktan för allt folket
och rädsla för fränders förakt,
så att jag teg
och inte gick utanför dörren?
- 35 O, att jag hade någon
som lyssnade på mig!

31:28 5 Mos 17:3f. **31:29** Ord 24:17f. **31:30** 1 Kung 3:11, Matt 5:44,
Rom 12:14. **31:32** Rom 12:13, Hebr 13:2, 1 Petr 4:9. **31:33**
1 Mos 3:8, Ps 32:5, Ords 28:13, Jak 5:16. **31:34** 2 Mos 23:2. **31:35**
Job 23:3f.

Se, här är min underskrift.
Må den Allsmåttige svara mig.

Låt mig se min motparts
anklagelseskrift!

³⁶ Sannerligen, jag skulle bära den
på min skuldra,
jag skulle fästa den som min krona.

³⁷ Jag skulle redovisa alla mina steg
för honom,
möta honom som en furste.

³⁸ Har min mark ropat över mig,
har dess fåror gråtit med varandra?

³⁹ Har jag ätit dess frukt
utan att betala
eller sugit ut dem
som brukade jorden?

⁴⁰ Då får törne växa i stället för vete,
ogräs i stället för korn.

Slut på Jobs tal.

32

Elihus tal (Kap 32-37)

¹ De tre männen slutade nu svara Job, eftersom han var rättfärdig i sina egna ögon.

² Men Elihu, Barakels son från Bus, av Rams släkt, blev upprörd. Han blev upprörd mot Job för att denne menade sig ha rätt mot Gud,

31:35 underskrift Hebr. taw, hebreisk bokstav som under GT:s tid skrevs som ett kors (jfr Hes 9:4). **32:2** ¹ Mos 22:21, Job 27:5f. **32:2** Elihu Betyder "han är min Gud". **32:2** Bus Arabiskt stamområde (jfr 1 Mos 22:21, Jer 25:23).

³ och han blev upprörd mot Jobs tre vänner för att de inte fann något svar och ändå dömde Job skyldig.

⁴ Elihu hade väntat med att tala till Job eftersom de andra var äldre än han.

⁵ Men när Elihu insåg att de tre männen inte hade något mer att säga blev han upprörd.

⁶ Då tog Elihu, Barakels son, från Bus till orda. Han sade:

Jag är ung till åldern,
och ni är gamla.

Därför var jag rädd och vågade inte
lägga fram min mening för er.

⁷ Jag tänkte: "Åldern ska tala
och de många åren
förkunna vishet."

⁸ Men det beror på anden
i människan,
den Allsmåttiges livsfläkt
ger henne förstånd.

⁹ Det är inte åldern som ger vishet
eller bara gamla som förstår
vad som är rätt.

¹⁰ Därför säger jag: Lyssna på mig!
Också jag vill lägga fram
min mening.

¹¹ Se, jag väntade på era ord,
jag lyssnade efter era insikter
när ni sökte finna de rätta orden.

¹² Jag lyssnade uppmärksamt på er,
men se,

ingen kunde motbevisa Job,
ingen kunde ge honom
svar på tal.

13 Svvara nu inte: "Vi möttes av vishet.
Gud kan besegra honom,
inte människor."

14 Hans ord var inte riktade mot mig,
och jag ska inte bemöta honom
med era argument.

15 De är bestörta och svarar inte mer,
de har tappat talförmågan.

16 Skulle jag vänta
när de inget säger,
när de står där utan svar?

17 Också jag vill ta till orda,
också jag vill säga min mening,

18 för jag är uppfylld av ord,
anden inom mig tvingar mig.

19 Se, mitt inre är som instängt vin,
som en ny vinlägel nära att brista.

20 Därför måste jag tala och få lättnad,
jag vill öppna mina läppar
och svara.

21 Jag ska inte vara partisk mot någon
och inte smickra någon människa.

22 Smicker vill jag inte veta av,
annars kunde min skapare
strax rycka bort mig.

32:18 Jer 20:9. **32:19** instängt vin jäsende vin expanderar och kan spränga sitt kärl (jfr Matt 9:17 med not).

33

- ¹ Men Job, hör nu mina ord,
lyssna till allt jag har att säga!
- ² Se, jag öppnar nu mina läppar,
min tunga talar i min mun.
- ³ Mina ord kommer
från ett uppriktigt hjärta,
det jag förstår ska jag ärligt säga.
- ⁴ Guds Ande har gjort mig,
den Allsmäktiges livsande
ger mig liv.
- ⁵ Svara mig om du kan,
träd fram inför mig,
gör dig redo.
- ⁶ Se, inför Gud är vi båda lika,
också jag är formad av lera.
- ⁷ Se, rädsla för mig
behöver inte skrämma dig,
och min myndighet
ska inte trycka ner dig.
- ⁸ Men du sade inför mina öron,
så lydde orden jag hörde:
- ⁹ ”Jag är ren och utan synd,
jag är fläckfri och utan skuld.
- ¹⁰ Men se, han vill ansätta mig,
han räknar mig som sin fiende.
- ¹¹ Han sätter mina fötter i stocken,
han vaktar på alla mina vägar.”

33:6 1 Mos 2:7, Job 4:19, 10:9, 31:15, Pred 12:7. **33:9** Job 9:21, 10:7, 16:17, 23:10, 27:5f. **33:10** Job 13:24, 16:9, 19:11. **33:11** Job 13:27.

- 12 Där har du inte rätt, svarar jag dig,
för Gud är större än en människa.
- 13 Hur kan du förebrå honom
att han inte ger ett enda ord till svar?
- 14 Gud talar både en och två gånger,
utan att man bryr sig om det.
- 15 I drömmen, i en syn om natten,
när sömnen fallit tung
över människorna
och de slumrar i sin bädd,
- 16 då öppnar han människornas öron
och bekräftar deras tuktan
för att hindra människan
från en ogärning
och hålla henne borta från högmod.
- 18 Han bevarar hennes själ från graven
och hennes liv
från att falla för svärd.
- 19 Hon tuktas med plågor
på sin sjukbädd
och med ständiga smärtor i benen.
- 20 Hennes sinne äcklas av mat,
hennes själ vid den föda
hon älskade.
- 21 Hennes kött tärs bort
tills inget finns kvar,
hennes ben blottas
som förr inte syntes.
- 22 Hennes själ närmar sig graven,
hennes liv dödens makter.

33:13 Jes 40:13. **33:13** ger ett enda ord till svar Annan
översättning: "ger för sin sak". **33:16** Job 36:10, 15. **33:16**
bekräftar Andra handskrifter (Septuaginta): "skrämmar dem med".
33:19 Job 30:17, Ps 38:4.

- 23 Om det finns en ängel hos henne,
en medlare, en av tusen,
som förkunnar för människan
vad som är rätt,
24 då förbarmar sig Gud över henne
och säger:
”Rädda henne
från att fara ner i graven,
jag har funnit lösen för henne.”
25 Då får hennes kropp
ny ungdomskraft,
hon blir på nytt
som i sin ungdoms dagar.
26 Hon ber till Gud
och han har behag till henne,
hon får se hans ansikte med jubel.
Och Gud återger människan
hennes rättfärdighet.
27 Hon ska sjunga inför människorna:
”Jag syndade
och förvrängde det rätta,
men jag fick inte vad jag förtjänade.
28 Han friköpte min själ
från att hamna i fördärvet,
och mitt liv ska se ljuset.”
29 Se, allt detta gör Gud
med en människa,
både två och tre gånger,
30 för att återföra hennes själ
från graven
och låta livets ljus stråla över henne.

- 31 Ge akt, Job, och lyssna på mig!
Var stilla, så att jag får tala.
- 32 Men har du något att säga,
så svara mig, tala,
för jag vill gärna ge dig rätt.
- 33 Om inte, lyssna då till mig.
Var stilla, jag ska lära dig vishet.

34

- 1 Elihu fortsatte. Han sade:
2 Hör mina ord, ni som är visa,
lyssna till mig, ni som vet,
3 för örat prövar orden
liksom gommen prövar smaken.
- 4 Låt oss avgöra vad som är rätt,
tillsammans förstå
vad som är gott,
5 för Job har sagt: ”Jag är rättfärdig,
men Gud har berövat mig
min rätt.
- 6 Trots att jag har rätt
står jag som lögnare.
Jag är dödsskjuten
fast jag är utan skuld.”
- 7 Finns en man som Job,
som dricker hån som vatten,
8 som slår följe med ogärningsmän
och vandrar
med gudlösa människor?

34:3 Job 12:11. 34:5 Job 13:18, 23:10, 27:2, 5.
Ps 38:3. 34:7 Job 15:16. 34:8 Ps 1:1.

34:6 Job 6:4,

- 9 Han säger ju:
”Det hjälper inte en människa
att hålla sig väl med Gud.”
- 10 Lyssna därför på mig,
ni förståndiga män!
Skulle Gud göra orätt,
den Allsmäktige något
orättfärdigt?
- 11 Nej, han ger åt människan
efter hennes gärningar
och låter var och en få
efter sin väg.
- 12 Gud gör sannerligen inget orätt,
den Allsmäktige
förvränger inte rätten.
- 13 Vem satte honom
att ta hand om jorden,
vem lade hela världen på honom?
- 14 Om han bara tänkte på sig själv
och tog tillbaka sin ande,
sin livsfläkt,
- 15 då skulle allt levande förgås
och människorna vända åter
till stoft.
- 16 Har du insikt, så hör detta,
lyssna till vad jag säger.
- 17 Ska den härska som hatar rättvisa?

34:9 Job 9:22, 21:15, 35:3. **34:10** 5 Mos 32:4, Job 8:3, 36:23, Rom 3:5, 9:14. **34:11** Ps 62:13, Ords 24:12, Jer 17:10, 32:19, Hes 7:27, 33:20, Matt 16:27, 1 Kor 3:8, 2 Kor 5:10, Upp 22:12. **34:12** Ps 51:6. **34:15** Ps 104:29, Pred 12:7. **34:17** Rom 3:6.

- Eller fördömer du
den störste i rättfärdighet,
18 han som säger "Skurk!" till en kung
och "Skyldig!" till furstar,
19 han som inte är partisk för furstar
och inte aktar den rike
mer än den fattige,
eftersom de alla är
hans händers verk?
- 20 De dör plötsligt, mitt i natten.
Folk bävar och förgås,
de mäktiga rycks bort
men inte genom människohand,
21 för Guds ögon följer var mans vägar
och ser alla hans steg.
22 Det finns inget mörker
och ingen djup skugga
där ogärningsmän kan gömma sig.
23 Gud behöver inte betrakta
en människa länge
innan hon kan ställas till doms
inför honom.
24 Han krossar mäktiga män
utan rannsakan
och insätter andra i deras ställe.
25 Ja, han känner deras gärningar,
han störtar dem om natten
och de krossas.
26 Han straffar dem som förbrytare,

34:19 5 Mos 10:17, 2 Krön 19:7, Apg 10:34, Rom 2:11, Gal 2:6, Ef 6:9,
Kol 3:25, 1 Petr 1:17. **34:20** 2 Mos 12:29, 2 Kung 19:35. **34:21**
Job 23:10, 31:4, Ords 5:21, Jer 16:17, 23:24. **34:22** Ps 139:11f,
Amos 9:2f. **34:24** Job 12:19, Dan 2:21, Luk 1:52.

- öppet, där människor ser det,
27 eftersom de vek av ifrån honom
och inte gav akt
på alla hans vägar.
- 28 Det fick de fattiga
att ropa till honom,
och han hörde
de nödställdas klagan.
- 29 När han är tyst,
vem kan då fördöma?
När han döljer sitt ansikte,
vem kan då se honom,
vare sig ett folk
eller en enskild människa?
- 30 Han låter inga gudlösa regera
eller bli snaror för folket.
- 31 Har någon sagt till Gud:
”Jag tar mitt straff,
jag vill inte synda mer.
- 32 Lär mig du vad jag inte ser.
Har jag gjort orätt
vill jag inte göra så mer.”
- 33 Ska Gud löna dig
efter din önskan,
du som har förkastat honom?
Du måste välja, inte jag.
Säg vad du menar!
- 34 Kloka män kommer att säga,
visa män som lyssnar till mig:
- 35 ”Job talar utan insikt,
hans ord är utan vishet.”

- 36 Låt Job prövas till det yttersta,
 för han försvarar sig
 som ogärningsmän.
 37 Han lägger uppror till sin synd,
 han klappar händerna mot oss
 och hopar sina ord mot Gud.

35

- 1 Elihu fortsatte. Han sade:
 2 Tycker du det är rätt att säga:
 ”Min rättfärdighet
 är större än Guds”,
 3 eftersom du säger:
 ”Vad hjälper den mig?
 Har jag mer nytta av den
 än av min synd?”
 4 Jag ska svara dig och dina vänner.
 5 Blicka upp mot himlen och se,
 lägg märke till skyarna
 högt över dig.
 6 Om du syndar,
 vad gör du då mot honom?
 Om dina brott är många,
 vad skadar det honom?
 7 Om du är rättfärdig,
 vad ger du honom,
 vad får han från din hand?
 8 Din ondska påverkar människor
 som är lika dig,

och din rättfärdighet människobarn.

- ⁹ Man klagar över allt förtryck,
man ropar om hjälp
mot de mäktigas arm.
- ¹⁰ Men ingen frågar:
”Var är Gud som har skapat mig,
han som låter lovsånger
ljuda i natten,
- ¹¹ han som ger oss
mer kunskap än jordens djur
och mer vishet än himlens fåglar?”
- ¹² Man ropar, men han svarar inte
på grund av de ondas högmod.
- ¹³ Nej, Gud hör inte på tomma böner,
den Allsmäktige bryr sig inte
om det.
- ¹⁴ Även när du säger
att du inte ser honom
ligger din sak inför honom,
och du bör vänta på honom.
- ¹⁵ Men nu när han inte straffar i vrede
och inte bryr sig så mycket
om synden,
- ¹⁶ spärrar Job upp sin mun
till tomma ord,
han hopar ord utan insikt.

35:10 låter lovsånger ljuda Annan översättning: ”ger styrka”.

35:11 mer kunskap än ... mer vishet än Annan översättning: ”kunskap genom ... vishet genom”. **35:13** Job 27:9. **35:15** Pred 8:11.

35:16 Job 34:35.

36

- ¹ Elihu fortsatte. Han sade:
² Ha lite tålamod,
jag har mer att säga till Guds försvar.
³ Jag vill hämta min insikt från fjärran
och hävda min skapares
rättfärdighet.
⁴ Mina ord är sannerligen inte falska,
en som har full insikt är med dig.
⁵ Se, Gud är väldig och förkastar ingen,
han är väldig i sitt förstånds kraft.
⁶ Den gudlöse låter han inte leva,
men de nödställda skaffar han rätt.
⁷ Han tar inte sina ögon
från de rättfärdiga.
Han låter dem trona i kungars krets,
upphöjda för evigt.
⁸ Men läggs de bundna i kedjor
och fångas i eländets snaror,
⁹ så vill han visa dem vad de har gjort
och vilka brott de i trots
har begått.
¹⁰ Han öppnar deras öra för tuktan
och manar dem att vända om
från synden.
¹¹ Om de lyssnar och tjänar honom,
får de framleva sina dagar i lycka
och sina år i ljuvlig ro.
¹² Men om de inte lyssnar,
ska de drabbas av svärdet

och gå under i sitt oförstånd.

- 13 De som har gudlösa hjärtan
tar till vrede,
de ropar inte på hjälp
när han binder dem.
- 14 De ska dö i sin ungdom
och sluta sitt liv bland horkarlar
i avgudatempel.
- 15 Genom lidandet vill han rädda
den som lider
och genom nöden öppna hans öra.
- 16 Också dig vill han locka
ut ur nödens gap
till en rymlig plats utan betryck
och duka ditt bord
med utsökta rätter.
- 17 Men du är fylld
av ogudaktighetens dom,
dom och rättvisa håller dig fast.
- 18 Låt inte vreden locka dig att håna,
och låt inte en stor lösensumma
förleda dig.
- 19 Kan ditt rop
och alla kraftansträngningar
frita dig från nöd?
- 20 Längta inte efter den natt
då folken ska ryckas från sin plats.
- 21 Akta dig, vänd dig inte till ondskan,

36:14 5 Mos 23:17, 1 Kung 14:24. **36:14** horkarlar i avgudatempel Manliga tempelprostituerade (jfr 1 Kung 14:24, 2 Kung 23:7).

36:15 Jes 38:17. **36:16** Ps 18:20, 23:5. **36:18** att håna Annan översättning: "när du tuktas". **36:20** Job 34:20, 25.

som du valt i stället för lidande.

- 22 Se, Gud är upphöjd i sin kraft.
Var finns en lärare som han?
- 23 Vem har anvisat honom hans väg,
och vem kan säga:
”Du har gjort orätt”?
- 24 Kom ihåg att upphöja hans verk
som människorna besjunger,
25 som alla människor ser,
som de betraktar om än i fjärran.
- 26 Se, Gud är för hög för vårt förstånd,
hans år är fler än någon kan utforska.
- 27 Vattnets droppar drar han uppåt,
de strilar som regn från dimman.
- 28 Det strömmar från skyarna
och droppar i mängd
över människor.
- 29 Kan någon förstå
hur molnen breder ut sig,
förstå dundret från hans hydda?
- 30 Se, han sprider sina blixters ljus
omkring sig
och döljer havets djup.
- 31 Genom dem dömer han folken,
men ger också mat i överflöd.
- 32 Han höljer sina händer i blixters ljus
och befaller dem att träffa sitt mål.

36:22 Job 35:11, Ps 25:8f. **36:23** 5 Mos 32:4, 2 Krön 19:7, Job 8:3,
34:10, Jes 40:13, 45:19, Rom 11:34. **36:26** Job 11:7, Ps 92:9, 102:13, 28,
Jes 63:16, Klag 5:19, Dan 6:26, Hebr 1:12. **36:27** 1 Mos 2:6, Job 5:10,
38:25. **36:29** Job 37:11, 16, Ps 18:12.

33 Hans dunder bär bud om honom,
även boskapen vet vad som väntar.

37

- 1 Inför sådant bävar mitt hjärta
och slår häftigt i mitt bröst.
- 2 Lyssna noga
till dundret från hans röst,
till mullret som går ut
från hans mun.
- 3 Han sänder ut det över hela himlen,
sina blixtar till jordens ändar.
- 4 Efteråt ryter dånet,
han dundrar
med sin väldiga röst,
han spar inte på blixterna
när han låter sin röst höras.
- 5 Gud dundrar underbart med sin röst,
han gör stora och ofattbara ting.
- 6 Snön befaller han:
”Fall över jorden!”
och regnet:
”Kraftiga skurar av regn!”
- 7 Han binder alla människors händer
så att alla lär känna hans gärningar.
- 8 Vilddjuren drar sig in i sina gömslen,
de blir kvar i sina hålor.
- 9 Stormen kommer från sin kammare,

36:33 även boskapen vet vad som väntar Annan översättning: ”den som ivrar mot det onda”. **37:2** Job 36:33, Ps 29:3f. **37:5** Job 5:9, 9:10, 26:14, Ps 147:15f. **37:6** Job 36:27, 38:22, Ps 147:16. **37:7** binder Ordagrant: ”förseglar” (så att ingen kan arbeta). **37:9** Job 9:9, Ps 135:7.

- kölden kommer med
 nordanvinden.
- 10 Gud sänder frost
 med sin andedräkt,
 och de vida vattnen fryser till.
- 11 Han lastar skyarna med väta
 och sprider sina åskmoln
 vida omkring.
- 12 De far runt åt alla håll
 efter hans styrning
 och utför allt han befäller dem
 över hela jordens yta.
- 13 Han låter dem komma som straff,
 för att hjälpa hans land
 eller visa hans godhet.
- 14 Lyssna till detta, Job,
 stanna och tänk på Guds under!
- 15 Förstår du hur Gud styr dem
 och låter blixten lysa fram
 från sitt moln?
- 16 Förstår du lagen för skyarnas jämvikt,
 den Allvises underverk,
17 hur dina kläder blir heta
 när jorden blir stilla
 under sunnanvinden?
- 18 Kan du, med honom,
 breda ut skyarna som ett valv,
 fasta som en spegel av gjuten metall?
- 19 Lär oss vad vi ska säga till honom,
 i vårt mörker har vi inget
 att lägga fram.

- 20 Ska det kungöras för honom
att jag vill tala?
Ingen ber väl om att bli slukad?
- 21 Ingen kan väl se på ljuset
som strålar i skyarna
när vinden har gått fram
och skingrat dem?
- 22 Från norr kommer en glans av guld,
ett skrämmande majestät
omger Gud.
- 23 Den Allsmäktige kan vi inte finna,
han är upphöjd i kraft och dom.
Han kan inte kränka
sin stora rättfärdighet.
- 24 Därför fruktar människorna honom.
Han bryr sig inte om dem
som tycker sig vara visa.

38

Herren svarar Job (Kap 38-39:35)

¹ HERREN svarade Job ur stormvinden. Han sade:

- ² Vem är den som fördunklar mitt råd
med ord utan förstånd?
- ³ Spänn bältet om livet som en man.
Jag ska fråga dig,
och du ska ge mig besked.

⁴ Var var du

37:22 Från norr Väderstrecket förknippas med Guds boning (jfr Ps 48:13 med not). **37:23** Job 9:4, 36:5, 1 Tim 6:16. **38:1** Job 40:1, Hes 1:4. **38:3** Job 40:2, 42:4. **38:4** Ps 102:26, 104:5, 119:90, Ords 30:4.

- när jag lade jordens grund?
Svara, om du vet och förstår.
5 Vem bestämde dess mått?
Du vet ju!
Och vem spände mätsnöret
över den?
6 Var fick dess grundpelare fäste?
Vem lade dess hörnsten,
7 medan morgonstjärnorna
sjöng tillsammans
och alla Guds söner ropade
av glädje?
- 8 Vem satte dörrar för havet
när det bröt fram ur moderlivet,
9 när jag gav det moln till kläder
och dimman till linda,
10 när jag bestämde dess gräns
och satte bom och dörrar
11 och sade: "Hit men inte längre,
här ska dina stolta vågor
lägga sig"?
- 12 Har du under dina dagar
befallt dagen att gry
och visat gryningen dess plats
13 där den kan gripa jorden i dess hörn
så att de gudlösa skakas bort
från den?
14 Då ändrar jorden form
som leran under sigillet,
och allt träder fram som i ny dräkt.

- 15 Då mister de gudlösa sitt ljus,
och den höjda armen bryts av.
- 16 Har du stigit ner till havets källor
och vandrat på djupets botten?
- 17 Har dödens portar visat sig för dig,
har du sett dödsskuggans portar?
- 18 Har du sett ut över jordens vidder?
Berätta, om du förstår allt detta.
- 19 Var går vägen dit där ljuset bor,
och var har mörkret sin boning,
20 så att du kan föra det till dess gräns
och finna stigarna till dess hus?
- 21 Du vet det, du var ju född då,
och dina dagars tal är stort!
- 22 Har du varit vid snöns förråd,
har du sett haglelets förråd
23 som jag sparar till nödens tid,
till krigets och drabbningens dag?
- 24 Var går vägen dit där ljuset delar sig,
där östanvinden breder ut sig
över jorden?
- 25 Vem öppnar rännor för regnflödet
och banar väg för åskans blix,
26 för att sända regn
över folktomma trakter,
öknar där ingen människa finns,

38:15 Job 24:17. **38:18** sett ut över Annan Översättning: "fatta".

38:24 Joh 3:8. **38:24** ljuset Annan Översättning: "blixten".

38:25 Job 28:26, Jer 10:13, Amos 4:7.

- 27 för att mätta ödsliga ödemarker
och ge växt åt gräsets brodd?
- 28 Har regnet någon far?
Vem födde daggens droppar?
- 29 Från vilket sköte kom isen?
Och vem födde himlens rimfrost?
- 30 Vattnet blir hårt som sten,
djupets yta fryser till is.
- 31 Kan du knyta samman
Sjustjärnornas knippe
eller lossa Orions band?
- 32 Kan du föra fram himlens tecken
i rätt tid
och leda Björnen och dess ungar?
- 33 Förstår du himlens lagar,
ordnar du dess välde över jorden?
- 34 Kan du höja din röst till molnen
och få vattenflöden att täcka dig?
- 35 Kan du sända ut blixterna
så att de går ut
och säger till dig: "Här är vi"?
- 36 Vem har lagt vishet i det fördolda,
och vem gav förstånd
åt luftens tecken?
- 37 Vem har vishet att räkna skyarna?
Och vem tömmer ut
himlens vattenkär!

38:27 Ps 104:14, 107:35. **38:28** Job 5:10, 36:27, Jer 14:22. **38:29**
Job 37:10, Ps 147:16f. **38:31** Job 9:9, Amos 5:8. **38:32** Björnen Dvs
Stora Björn med Karlavagnen. Annan översättning: "Lejonet".
38:36 det fördolda ... luftens tecken Annan översättning: "det inre ...
hjärtat" eller "hägern ... tuppen".

38 när myllan är hård och fast
och jordkokorna klibbat samman?

39

- 1 Jagar du byte
 åt lejonhonan?
 Stillar du
 de unga lejonens hunger
- 2 när de kryper ihop i sina hålor
 eller ligger på lur i snåret?
- 3 Vem skaffar mat åt korpen,
 när hans ungar ropar till Gud
 och flaxar omkring utan föda?
- 4 Vet du när stengetterna ska föda,
 vakar du över när hindarna
 ska kalva?
- 5 Räknar du månaderna
 de går dräktiga,
 vet du tiden när de ska föda?
- 6 De böjer sig ner och föder sina foster
 och blir fria från sina värkar.
- 7 Deras ungar blir starka
 och växer upp i det fria,
 de springer sin väg
 och vänder inte tillbaka.
- 8 Vem släppte vildåsnan fri,
 vem lossade hennes band?
- 9 Jag gav henne stäppen till hem,
 saltöknen till sin boning.

- 10 Hon ler åt bullret i staden
och hör ingen pådrivares rop.
- 11 Hon söker sitt bete på bergen
och letar efter allt som är grönt.
- 12 Har vildoxen lust att tjäna dig
och stanna vid din krubba
över natten?
- 13 Kan du tvinga vildoxen
att gå i fåran med töm
och harva markerna efter dig?
- 14 Kan du lita på hans stora styrka
och anförtro ditt arbete åt honom?
- 15 Litar du på att han för hem din säd
och samlar den vid din tröskplats?
- 16 Strutshonans vingar
flaxar med fröjd,
men visar hennes vingar och fjädrar
ömhet?
- 17 Hon lämnar sina ägg på marken
och låter dem värmas i sanden,
- 18 hon glömmet att en fot
kan krossa dem,
att vilda djur kan trampa på dem.
- 19 Hon är hård mot sina ungar,
som om de inte var hennes.
Hon bryr sig inte om
att hennes möda
kan vara förgäves,

39:12 4 Mos 24:8. **39:16** Strutshonan Var med sina oskyddade ägg på marken en bild för bristande ömhet (Klag 4:3). Strutsar levde i den arabiska öknen under biblisk tid. **39:19** Klag 4:3.

- 20 för Gud gav henne inte vishet,
han lät henne inte få förstånd.
21 Men när hon piskar sig
upp till språng,
då ler hon åt både häst
och ryttare.
- 22 Ger du hästen hans styrka,
klär du hans nacke med man?
23 Får du honom att hoppa
som gräshoppan?
Hans stolta frustning sprider skräck.
24 Han skrapar i marken
och gläds över sin styrka,
han rusar fram mot väpnade skaror.
25 Han ler åt fruktan
och känner ingen rädsla,
han ryggar inte tillbaka för svärd.
26 Runt honom rasslar det av koger,
det blänker av spjut och lansar.
27 Han skakar och eggas
när han vinner terräng,
han kan inte stå still
när basunen har ljudit.
28 För varje basunstöt frustar han till,
redan på avstånd vädrar han strid,
kommandorop och härskri.
- 29 Är det genom din vishet
som höken stiger
och breder ut sina vingar

39:26 det blänker av spjut och lansar Annan översättning: "klingor av spjut och kroksablar".

- mot söder?
30 Är det på din befallning
som örnen stiger högt
och bygger sitt näste på höjden?
31 På klippan bor han och vilar,
på klippans topp och bergsfäste.
32 Därifrån spanar han efter byte,
långt i fjärran spejar hans ögon.
33 Hans ungar frossar på blod,
och där de slagna ligger,
där finner man honom.
- 34 Och HERREN svarade Job. Han sade:
35 Du som tvistar med den Allsmäktige,
ska du tillrättavisa honom?
Du som anklagar Gud, ge svar!

Job svarar Herren

- 36 Job svarade HERREN och sade:
37 Jag är för liten.
Vad kan jag svara dig?
Jag sätter handen för munnen.
38 En gång har jag talat,
men jag säger inget mer,
två gånger, men jag gör det inte igen.

40

Herrens andra tal till Job

39:33 Matt 24:28, Luk 17:37. **39:35** Jes 45:9. **39:35** Annan översättning: "Vill en kritiker tvista med den Allsmäktige? Du som anklagar...". **39:37** Job 21:5, 29:9, Ords 30:32, Mika 7:16.

1 Då talade HERREN till Job ur stormvinden. Han sade:

2 Spänn bältet om livet som en man.
Jag ska fråga dig,
och du ska ge mig besked.

3 Vill du göra min rättvisa om intet?
Dömer du mig skyldig
för att själv stå rättfärdig?

4 Har du en arm som Gud,
och kan du dundra
med en röst som hans?

5 Pryd dig då
med storhet och härlighet,
klä dig i ära och majestät.

6 Ös ut din rasande vrede,
ödmjuka alla högmodiga
med en blick.

7 Underkuva alla högmodiga
med en blick,
slå ner de gudlösa på stället.

8 Göm dem alla i stoftet,
fjättra deras ansikten i mörkret.

9 Då ska också jag prisa dig
för att din högra hand
ger dig frälsning.

10 Se Behemot,

40:2 Job 38:3. **40:3** Ps 51:6, Rom 3:4. **40:5** Ps 93:1. **40:7** Ps 75:8, Jes 2:12. **40:9** Jes 59:16, 63:5. **40:10** Behemot Hebr. för "djur". Har traditionellt identifierats med flodhästen. På senare tid har även en identifikation med dinosaurier av sauropodsläktet föreslagits (jfr vers 12).

- som jag har skapat liksom dig.
 Han lever av gräs som en oxe.
- 11 Se kraften i hans höfter
 och styrkan i hans bukmuskler.
- 12 Hans svans är styv som en ceder,
 hans lårsenor är sammanvävda.
- 13 Hans benpipor är som kopparrör,
 benen liknar järnstänger.
- 14 Han är förstlingen av Guds verk,
 men hans skapare kan komma nära
 med sitt svärd.
- 15 Bergen bär fram mat åt honom,
 och alla de vilda djuren
 har där sin lek.
- 16 Han lägger sig ner under lotusträd,
 i skydd av rör och vass.
- 17 Lotusträden ger honom skugga,
 flodens pilträd omger honom.
- 18 Även om strömmen är kraftig
 oroas han inte,
 om så Jordan forsar mot hans gap
 är han trygg.
- 19 Kan någon gripa tag i hans ögon
 eller borra snaror genom hans nos?
- 20 Kan du dra upp Leviatan med krok
 eller kuva hans tunga med rep?
- 21 Kan du sätta en sävlina i hans näsa
 eller borra en hake

40:20 Leviatan Har traditionellt identifierats med krokodilen. På övriga ställen beskrivs Leviatan som ett havsmonster (Ps 104:26) eller en drake i opposition mot Gud (41:10f, jfr Jes 27:1). **40:21** sävlina Tråd tvinnad av vattenväxande säv.

- genom hans käke?
22 Skulle han vädja till dig om nåd
gång på gång
eller tala till dig med mjuka ord?
23 Skulle han sluta fördrag med dig
så att du kan ta honom som slav
för alltid?
24 Kan du leka med honom
som med en fågel
eller hålla honom i band
åt dina flickor?
25 Kan fiskarlag köpslå om honom
och dela upp honom
mellan köpmän?
26 Kan du fylla hans hud
med harpuner
och hans huvud med fiskespjut?
27 Bär hand på honom,
så minns du den striden
och gör inte om det!
28 Nej, den som hoppas på seger
blir besviken,
redan när man ser honom
är man slagen.

41

- 1 Ingen är så dumdrilig
att han retar honom.
Vem vågar då sätta sig upp
mot mig?
2 Vem har gett mig något

41:1 Hebr 12:28f.

1 Kor 10:26.

41:2 2 Mos 19:5, Ps 24:1, 50:12, Rom 11:35,

som jag måste betala igen?
Mitt är allt som finns under himlen.

³ Jag vill inte tuga om hans lemmar,
om hans styrka och sköna gestalt.

⁴ Vem kan rycka av honom hans dräkt?
Vem kan ta sig in

mellan hans båda käkar?

⁵ Vem kan öppna hans ansiktets dörrar?
Runt hans tänder bor skräck.

⁶ Stolta sitter sköldarnas rader,
sammanfogade och fast förseglade,

⁷ den ena tätt mot den andra,
ingen luft tränger in däremellan.

⁸ De sitter fast mot varandra,
de griper in i varandra
och kan inte skiljas åt.

⁹ När han fnyser blixtrar det av ljus,
hans blickar är som
gryningens strålar.

¹⁰ Hans gap sprutar flammor,
gnistor av eld bryter fram.

¹¹ Ur hans näsborrar stiger rök
som från en kokande gryta
på elden.

¹² Hans andedräkt kan tända kol,
lågorna går ut ur hans gap.

¹³ På hans nacke bor styrkan,

41:2 Citeras av Paulus i Rom 11:35. **41:4** ta sig in mellan hans båda käkar Annan översättning: "ta sig fram med betsel" eller "ta sig igenom hans dubbla pansar" (så Septuaginta).

- och skräcken dansar
framför honom.
- 14 Hans hudveck är fasta,
de sitter hårt och orubbligt.
- 15 Hans hjärta är hårt som sten,
som den understa kvarnstenen.
- 16 När han reser sig bävar hjältar,
de tappar fattningen i ångest.
- 17 Svärdet som träffar håller inte stånd,
inte heller spjut, pil eller lans.
- 18 Han räknar järn som halm,
koppur som murket trä.
- 19 Bågskott får honom inte att fly,
för honom är slungstenar
som agnar.
- 20 Stridsklubban räknar han som halm,
han skrattar åt rasslet av lansar.
- 21 Hans buk är som skarpa lerskärvor,
han sätter spår i dyn
som en tröskläde.
- 22 Han får djupet att koka som en gryta,
han får havet att skumma
som när man kokar salva.
- 23 Bakom honom går ett lysande stråk,
djupet tycks få silverhår.
- 24 Inget på jorden är hans like,
han skapades utan fruktan.
- 25 Han ser på allt som är upphöjt,
han är kung över allt som är stolt.

41:13 dansar Andra handskrifter (Septuaginta): "springer".

41:20 lansar Annan översättning: "kroksablar".

42

Job svarar Herren

- ¹ Job svarade HERREN och sade:
² Jag vet att du kan göra allt,
 inget du beslutar
 är omöjligt för dig.
³ ”Vem är den som döljer ditt råd
 utan förstånd?”
 Jag ordade om det jag inte begrep,
 om det som var
 för underbart för mig
 och som jag inte förstod.
⁴ ”Lyssna nu, så ska jag tala.
 Jag ska fråga dig,
 och du ska ge mig besked.”
⁵ Förut hade jag bara hört talas om dig,
 men nu har jag sett dig
 med egna ögon.
⁶ Därför tar jag tillbaka det
 och ångrar mig i stoft och aska.

Herren tillrättavisar Jobs vänner

- ⁷ När HERREN hade talat dessa ord till Job, sade HERREN till Elifas från Teman: ”Min vrede brinner mot dig och dina båda vänner, för ni har inte talat rätt om mig som min tjänare Job.
⁸ Ta er nu därför sju tjurar och sju baggar och gå till min tjänare Job och offra dem som brännoffer för er, och min tjänare Job ska be för er. Jag ska ta emot hans bön och inte göra mot er som er dårskap

42:2 1 Mos 18:14, Ps 115:3, Jes 40:26, Luk 1:37.

42:3 Job 38:2f.

42:6 Jona 3:6, 1 Kor 11:31.

42:8 1 Mos 20:7, Job 22:30.

42:8

dårskap Annan Översättning: ”hädelse”.

har förtjänat, för ni har inte talat rätt om mig som min tjänare Job.”

⁹ Då gick Elifas från Teman, Bildad från Shua och Sofar från Naama och gjorde som HERREN hade sagt till dem. Och HERREN tog emot Jobs bön.

Herren välsignar Job

¹⁰ Och HERREN återupprättade Job när han bad för sina vänner. HERREN gav Job dubbelt så mycket som han hade haft förut.

¹¹ Alla hans bröder och systrar och alla han förr hade känt kom till honom, och de åt mat med honom i hans hem. De uppmuntrade och tröstade honom efter all olycka som HERREN hade låtit drabba honom. Och var och en gav honom en kesita och en guldring.

¹² Och HERREN välsignade slutet av Jobs liv mer än dess början. Han fick 14 000 får, 6 000 kameler, 1 000 par oxar och 1 000 åsneston.

¹³ Han fick också sju söner och tre döttrar.

¹⁴ Den första dottern kallade han Jemima, den andra Kesia och den tredje Keren-Happuk.

¹⁵ I hela landet fanns inga kvinnor så vackra som Jobs döttrar. Och deras far gav dem arv tillsammans med deras bröder.

42:9 1 Mos 20:17. **42:10** Job 8:7. **42:10** återupprättade Job Annan översättning: "gjorde slut på Jobs fångenskap". **42:11** 1 Mos 33:19.

42:11 kesita En okänd, urgammal värdeenheter (jfr 1 Mos 33:19). Septuaginta: "lamm". **42:12** Job 1:3. **42:14** Jemima ... Kesia ... Keren-Happuk Betyder "liten duva", "kassia" (kanel) och "sminkhorn". **42:15** gav dem arv Döttrar ärvde annars inte i dåtidens samhällen (men jfr 4 Mos 27).

¹⁶ Därefter levde Job hundrafyrtio år och fick se sina barn och barnbarn i fyra led.

¹⁷ Sedan dog Job, gammal och mätt på att leva.

Svenska Folkbibeln
The Holy Bible in Swedish, Svenska Folkbibeln
translation

copyright © 1996,1998,2015 Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm, och
Stiftelsen Biblicum, Ljungby

Language: Svenska (Swedish)

Reviderad från Svenska Folkbibeln 98 och grundtexten. Gamla testamentet
© 1998, 2015, Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm Nya testamentet ©
1996, 1998, 2015, Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm, och Stiftelsen
Biblicum, Ljungby

2024-12-18

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Dec 2024 from source files
dated 18 Dec 2024

1f751582-bd9a-5655-ac63-85d69149ba09